

POKOJ i DOBRO



1/2021
ISSN 1664-3233

KWARTALNIK FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH

REGIONY: BIELSKO-ŻYWIECKI, CZĘSTOCHOWSKI, KATOWICKI, LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKI, RYBNICKI

<http://fzskatowice.pl> www.fzspolska.pl

ROK ŚW. JÓZEFA

8.12.2020-8.12.2021

ROK RODZINY



LIST ŚWIĄTECZNY CZTERECH MINISTRÓW GENERALNYCH, NAWIĄZUJĄCY DO ENCYKLIKI *FRATELLI TUTTI* PAPIEŻA FRANCISZKA (ss. 16–18)



z: episkopat.pl

„My, ministrowie generalni Rodziny Franciszkańskiej, byliśmy w Asyżu 3 października i byliśmy właśnie tam, przy grobie św. Franciszka, gdy papież Franciszek sprawował Mszę św. i podpisał swój list! Mieliśmy możliwość pozdrowić Ojca Świętego w imieniu was wszystkich. Tę okazję, którą dała nam Opatrzność, chcemy odczytać jako specjalne zaproszenie skierowane do całej Rodziny, a przede wszystkim do nas, ministrów. Jest to zaproszenie do przyjęcia *Fratelli tutti* i jej wskazań z wielką powagą, przyjęcie jej jako dar i zadanie, które daje nam papież (...) jako motywację, która przychodzi od św. Franciszka przez papieża Franciszka, jako nową partyturę do nauki, ćwiczenia i wykonania w tym czasie wielkiego dzieła historii”.

POŻEGNANIE

Ojciec Gabriel Władysław Kudzia OFM odszedł do Pana 22 listopada 2020 roku w klasztorze w Piotrkowie Trybunalskim. Miał 78 lat, z czego 53 lata przeżył w zakonie, a 47 lat w kapłaństwie.

Szczególnym rysem jego posługi była duchowa opieka nad Franciszkańskim Zakonem Świeckich – przez wiele lat posługiwał lokalnym wspólnotom FZŚ. W latach 1984–1996 pełnił obowiązki asystenta prowincjalnego FZŚ, natomiast obowiązki asystenta narodowego FZŚ w latach 1992–1995; 1998–2001 i 2013–2016.

Urodził się 11 kwietnia 1942 roku w Grzechyni (woj. małopolskie). Do Zakonu Braci Mniejszych Prowincji Niepokalanego Poczucia NMP wstąpił 11 września 1966 roku. 12 września 1967 roku złożył pierwszą profesję, natomiast 26 września 1971 roku – wieczystą. Świecenia prezbiteratu przyjął 23 czerwca 1973 roku. W zakonie pełnił funkcje: sekretarza i ekonoma prowincji, gwardiana w Warcie, Piotrkowie Trybunalskim, Dukli.

Pogrzeb śp. o. Gabriela odbył się w czwartek 26 listopada 2020 roku w Piotrkowie Trybunalskim.





DRODZY CZYTELNICY

Nasz minister generalny br. Tibor Kauzer w jednym z ostatnich listów napisał: „Pierwszy opis formy życia »braci pokutujących mieszkających we własnych domach«, znany jako *Memoriale propositi*, został wydany w 1221 roku. Rok 2021 będzie czasem upamiętnienia, formacji i pokarmu duchowego, aby dowiedzieć się, jaka była forma życia

świeckich, którzy chcieli naśladować św. Franciszka, czego możemy się od nich nauczyć i jak możemy dzisiaj żyć tymi cnotami, które są wciąż aktualne, nawet w tych współczesnych czasach”. Z tej racji w nowym cyklu „Rok jubileuszowy FZŚ” zamieszczamy tekst właśnie o tych początkach: „Dlaczego za tobą? Dlaczego... cały świat poszedł za tobą, wszyscy chcą cię widzieć, ciebie słyszeć i tobie być posłusznym” – jak pytał Franciszka z Asyżu jeden z jego braci.

Od 8 grudnia ubiegłego roku w Kościele powszechnym trwa Rok św. Józefa, ogłoszony przez papieża Franciszka w liście apostolskim *Patris corde*. Natomiast w uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP (19 marca) zostanie zainaugurowany także Rok Rodziny *Amoris laetitia*. W Aktualnościach prezentujemy w skrócie motywy przewodnie obu tych wydarzeń.

W trwającej nadal epidemii koronawirusa i w związku z tym trudną sytuacją, w której funkcjonujemy, swoje listy kierują do nas ze wsparciem i troską przełożona narodowa FZŚ i minister generalny FZŚ, które publikujemy. Zachęcamy także do lektury niezwykłego listu franciszkańskich ministrów generalnych. Powstał on z okazji minionych świąt bożonarodzeniowych, jednak w nietypowy sposób nawiązuje do encykliki papieża Franciszka *Fratelli tutti*.

Natomiast na końcowy czas Wielkiego Postu proponujemy refleksję nad szóstym napomnieniem św. Franciszka, doskonale wpisującą się w ten specyficzny okres liturgiczny.

Ponadto polecamy krótki rys historii i wydarzeń Regionu Katowickiego, który w bieżącym roku obchodzi swoje 30-lecie, oraz wieści o dwóch wspólnotach, które jesienią ubiegłego roku świętowały 100. rocznicę powstania.

redakcja

W NUMERZE

Pisma św. Franciszka

- 4 *Napomnienie* 6.
– Naśladowanie Pana
Mieć Chrystusa przed oczyma
- 5 Radykalne naśladowanie
Chrystusa

W nurcie formacji

- 7 Istota i znaczenie Eucharystii

Rok jubileuszowy FZŚ

- 9 800. rocznica powstania
III Zakonu św. Franciszka
(1221–2021)

Aktualności

- 10 Kalendarz liturgiczny
- 11 Rok św. Józefa
Rok Rodziny
- 12 Z listu *Patris corde*
papieża Franciszka
ustanawiającego Rok św. Józefa

Wydarzenia – informacje
– komunikaty

- 13 Komunikaty Przełożonej
Narodowej FZŚ
- 14 List Ministra Generalnego FZŚ
- 16 List świąteczny franciszkańskich
ministrów generalnych
- 19 Intencje modlitewne na rok 2021

Z życia wspólnot regionów

ss. 19–30

- 29 Odeszli do Pana

UWAGA: Redakcja uprzejmie prosi, by **nie przysyłać wiadomości czy tekstów pocztą tradycyjną na adres drukarni**. W starszych numerach kwartalnika można znaleźć adres do korespondencji lub zwrócić się o takowy do przełożonej(-ego) regionu. Informuje się, że każdy numer gazetki jest gotowy na końcowe dni miesiący: lutego – nr 1 (na marzec), maja – nr 2 (na czerwiec), sierpnia – nr 3 (na wrzesień), listopada – nr 4 (na grudzień). W związku z tym **prosimy nie dzwonić do drukarni** z pytaniem, czy jest już kwartalnik lub kiedy się ukaże.

Redakcja:

Rada Regionalna FZŚ Region Katowicki
Przełożona s. Julia Niemiec

Zespół redakcyjny: s. Julia Niemiec,
s. Bożena Karkoszka

zdjęcia red. s. Leokadia Puto

Współpraca: s. Aleksandra Gruszka

Redakcja i korekta: s. Maria Pietyra

Konsultacja: o. Ariel Kucia OFM

**Materiały do kwartalnika prosimy przysyłać
na e-mail: miriamkorpida@gmail.com**

Konto FZŚ Regionu Katowice:

Bank Zachodni WBK
34 1090 1779 0000 0001 3628 7622

**Za zgodą Ministra Prowincjalnego
Prowincji Wniebowzięcia NMP
w Katowicach-Panewnikach
Do użytku wewnętrznego FZŚ**

*Zdjęcia nieopisane pochodzą z zasobów
redakcji i wspólnot FZŚ*

*Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i adiustacji tekstów
oraz zmiany tytułów.*

DTP i druk:

FPR „MACGRAF”
40-719 Katowice, ul. Zadole 35
www.macgraf.pl

Informujemy także, że sytuacja epidemiczna może wpłynąć na edycję kwartalnika (główny powód to trudności z jego rozprowadzeniem). **Materiały do kwartalnika** prosimy nadsyłać do redakcji na bieżąco z aktualnych wydarzeń (o ile się odbędą) i odpowiednio do numerów 2. i 3. najpóźniej **do połowy kwietnia i końca czerwca** 2021 roku. (Cykl produkcyjny naszego pisma trwa ok. 6 tygodni).

NAPOMNIENIE 6. – NAŚLADOWANIE PANA

„Bracia, spoglądajmy na dobrego Pasterza, który dla zbawienia swych owiec wycierpiał mękę krzyżową. Owce Pana poszły za Nim w ucisku i prześladowaniu, w upokorzeniu i głodzie, w chorobie i doświadczeniu, i we wszystkich innych trudnościach; i w zamian za to otrzymały od Pana życie wieczne.

Stąd wstyd dla nas, sług Bożych, że święci dokonywali wielkich dzieł, a my chcemy otrzymać chwałę i cześć, opowiadając o nich.”

MIEĆ CHRYSTUSA PRZED OCZYMA



Kolejne, szóste napomnienie św. Franciszka przedstawia nam jeden z najważniejszych wymiarów jego duchowości, jakim jest naśladowanie Chrystusa. Rozpoczyna się ono od wezwania Biedaczyny: *bracia, spoglądajmy*. Adresatami tego napomnienia są wszyscy bez wyjątku bracia, których Biedaczyna nie dzieli na kapłanów czy laików, przełożonych czy podwładnych, piśmiennych czy niepiśmiennych. Każdy jest wezwany do spoglądania na Dobrego Pasterza.

By za kimś móc iść, trzeba go najpierw widzieć i słyszeć. Trudno mówić o podążaniu za Chrystusem, jeśli nie ma się Go stale przed swymi oczyma. Dlatego słowo św. Franciszka *spoglądajmy* jest kluczowe w jego duchowości. Nieprzypadkowo stało się ono także ulubionym św. Klary. To ona, idąc za św. Franciszkiem, kazała swym sio-

strom zawsze i wszędzie wpatrywać się w Chrystusa i kontemplować Go.

Chrystus jest tutaj Dobrym Pasterzem, *który dla zbawienia swych owiec wycierpiał mękę krzyżową*. Dobry Pasterz daje życie za swoje owce. Jego miłość to nie słowa czy zapewnienia, ale ofiarowane przez cierpienie swoje życie. Biedaczyna bardzo pragnął, aby bracia mieli nieustannie przed swymi oczyma postać Chrystusa ofiarującego swoje życie za tych, do których został posłany przez Ojca. Bowiem bracia są niejako kontynuatorami tej samej misji, jaką miał Jezus. Są wezwani do tego, aby głosić światu Dobrą Nowinę i darować swoje życie za tych, do których są posłani. By móc wypełnić ten cel, nie mogą nigdy odwrócić swoich oczu od Chrystusa. To On ma być odpowiedzią na każdy ich problem czy pytanie; ma być ich mocą i nieustannym natchnieniem.

Kolejne zdanie napomnienia ma nieco charakter autobiograficzny. Biedaczyna opisuje tutaj drogę owiec za Pasterzem, *które poszły za Nim w ucisku i prześladowaniu, w upokorzeniu i głodzie, w chorobie i doświadczeniu, i we wszystkich innych trudnościach*. Gdy spojrzymy na życie św. Franciszka, zobaczymy, że jego droga za Pasterzem była właśnie taka, jak pisze. *Ucisk i prześladowanie* – choćby ze strony ojca i tych wszystkich, którzy nie rozumieli i nie akceptowali jego wyboru. *Upokorzenie i głód* – gdy wrócił do Asyżu, aby żyć z jałmużny i zbierać kamienie

na odbudowywanie okolicznych kościółków. *W chorobie* – gdy cierpiał niewypowiedziane męki związane ze stygmatami czy chorobą oczu. *I doświadczeniu* – gdy musiał się zmierzyć z pierwszym kryzysem w zakonie.

Wszystkie te trudności Biedaczyna podejmował i znośił, wpatrując się w Chrystusa. Odkrył, że od tych wszystkich trudów, które były niewątpliwie przykre i uciążliwe, nie ma co uciekać, tylko muszą stać się one drogą do naśladowania Jezusa. Taką właśnie postawą św. Franciszek dał nam przykład, że kwestia wpatrywania się w Jezusa nie jest uciekaniem w bierność czy kwietyzm, tylko kontemplowaniem Jezusa w drodze, która okazuje się nieraz bardzo trudna i pełna cierpienia.

Ostatnie zdanie szóstego napomnienia ma charakter przestrogi. Święty pisze, że powinniśmy się wstydzić tego, że *święci dokonywali wielkich dzieł, a my chcemy otrzymać chwałę i cześć, opowiadając o nich*. Ta myśl św. Franciszka jest dopełnieniem piątego napomnienia. Jeśli mamy się z czegoś chlubić, to tylko z tego, że podążamy w trudach i cierpieniu za Chrystusem. Jest czymś bardzo próżnym, jeśli chcielibyśmy się szczyścić opowiadaniem o świętości innych. Większą chwałę oddamy świętym nie opowiadaniem o nich, ale naśladowaniem ich życia, które wiedli na wzór Chrystusa.

o. Syrach Janicki OFM

także, gdy nie będziemy mogli czynić tego, na co mielibyśmy ochotę! • w *chorobie* – zewnętrznej i wewnętrznej, dostrzegalnej i, co trudniejsze, niedostrzegalnej; • w *doświadczeniu*, gdy odczuwamy i przeżywamy to, co ludzkie, owo dno, ułomność; gdy przeżywamy rozczarowanie!

Czy w tym wszystkim jestem gotów wziąć na siebie krzyż i podążać za Panem? Za Nim, Dobrym Pasterzem, który w swojej miłości chce nas przez to wszystko przeprowadzić i skierować na drogę bezinteresownej miłości. Czy te wszystkie sytuacje, które występują w naszym życiu, stanowią okazję do ogołocenia, ofiary, poświęcenia? To przecież przez nie rośnie i udoskonala się nasza miłość. Tak! To jest decydujące pytanie!

3) Czy stać nas na to zawstydzenie, o którym pisze w tym napomnieniu św. Franciszek? Czy nie jest czasem tak, że prowadząc pobożne rozmowy, nie prowadzimy pobożnego życia? Czy nie popisujemy się jedni przed drugimi tym wszystkim, co wiemy o świętych, bez zważania na to, by samemu żyć godnie w obliczu Boga? Czy rzeczywiście i prawdziwie prowadzimy życie według świętej Ewangelii, życie związane z Chrystusem, życie podobne do życia Chrystusa? Czy nie zachwycamy się, odurzamy wspaniałymi myślami religijnymi, nie usiłując ich nawet w części zrealizować? To wszystko stanowiłoby *wielki wstyd dla nas, sług Bożych!* A jest to przecież dla nas, osób zakonnych, niejako „niebezpieczeństwem zawodowym”! Nie tonujmy pytań, które zrodzą się w nas odnośnie do nas samych, naszego życia. Spójrzmy na to wszystko w świetle miłości.

Naśladowanie Chrystusa nie było dla Franciszka jakąś niezobowiązującą zabawą czy pobożną błahostką! Chodziło mu bowiem o zjednoczenie z Ukochanym w miłości. A czynił to w sposób tak doskonały, że mógł nosić na swoim ciele także widzialne znaki miłości Chrystusa. Swojemu powołaniu naśladowania Chrystusa pozostał wierny aż do końca życia!

Za pomocą słów tego napomnienia chce także i nas wprowadzić w głębię tajemnicy naszego powołania. Chce pomóc nam, abyśmy, jako jego dzieci, w codziennym życiu na wielką miłość Chrystusa umieli odpowiadać coraz większą miłością.

o. Tadeusz Bargiel OFM Cap

(z: „Duchowość św. Franciszka na podstawie *Napomnień*. Skrypt do wykładów”, Instytut Studiów Franciszkańskich, Kraków–Tenczyn 2005)

ISTOTA I ZNACZENIE EUCHARYSTII

**Eucharystia (gr. *eucharisteo* – dziękczynienie),
Najświętszy Sakrament,
stanowi centralny akt kultu
chrześcijańskiego: uobecnia
paschalne misterium
Jezusa i wyraża najgłębiej
życie chrześcijańskie jako
realizację Chrystusowego
przekazania miłości.**



ISTOTA Ujęcie biblijne

Eucharystia – ofiara eucharystyczna, Msza św., bierze swój początek z Ostatniej Wieczerzy, którą Jezus spożywał ze swymi uczniami w przeddzień swej męki i śmierci. Wówczas to, biorąc chleb i wino, podawał je apostołom, mówiąc, że to jest Jego ciało, które za nich będzie wydane, i krew, która zostanie przełana za nich i za wielu na odpuszczenie grzechów. Poleciał apostołom czynić to w przyszłości na swoją pamiątkę (Mt 26,26-29; Mk 14,22-24; Łk 22,19-20; 1Kor 11,23-25).

Chrystus pod postaciami chleba i wina dał swoim uczniom do spożycia rzeczywiście swoje Ciało i Krew (J 6,51-58) jako pokarm czyniący człowieka już obecnie uczestnikiem Bożego życia i zapewniający w przyszłości zmartwychwstanie (J 6,54-57).

Zgodnie z religijną tradycją żydowską spożywanie pokarmu z darów ofiarnych było znakiem, że ofiara została przyjęta i nastąpiło

pojednanie ludzi z Bogiem. Należy zatem przyjąć, że w obrzędzie uczt ofiarnej Jezus Chrystus uobecniał swoją zbawczą ofiarę, której następnego dnia miał dokonać, cierpiąc i umierając na Golgocie.

Można tu mówić tylko o „uobecnieniu”, ponieważ autor Listu do Hebrajczyków stwierdza, że ofiara odkupieńcza Chrystusa była złożona „raz na zawsze” i nie może być powtórzona (Hbr 7,27; 9,12.24-28; 10,10.12-14.18). Sprawowany przez społeczność Kościoła obrzęd eucharystyczny nie może być nazywany „powtórzeniem” ofiary krzyżowej; może być jedynie określony jako powtórzenie tego, co Chrystus uczynił w Wieczerniku.

Skoro pokarmem jest w Eucharystii rzeczywiste Ciało i Krew Jezusa Chrystusa, tzn. że ten obrzęd uobecnienia sakramentalnie również Jego zmartwychwstanie, bo tylko jako zmartwychwstały może On dawać swoje Ciało i Krew do spożywania. Eucharystia jest zatem zapoczątko-

ROK JUBILEUSZOWY

800. ROCZNICY POWSTANIA

III ZAKONU ŚW. FRANCISZKA

(1221–2021)



Zapoznając się z historią i dzisiejszą rzeczywistością zapoczątkowanego przez św. Franciszka ruchu franciszkańskiego, zastanawiamy się, co jest w tym ruchu takiego, że przyciąga, interesuje tylu ludzi, a każda epoka odkrywa w nim coś dla siebie bliskiego. I dzisiaj wielu ludzi fascynuje się franciszkańską postawą wobec przyrody. Franciszek stał się patronem ekologów. Odwołują się do niego, choć niesłusznie, wegetarianie. Inni powołują się na jego przykład, podejmując próby dialogu z islamem. Dlaczego tak jest? Pytanie to postawił świętemu jeden z jego bliskich towarzyszy, brat Maciej: „Dlaczego za tobą? Dlaczego... cały świat poszedł za tobą, wszyscy chcą cię widzieć, ciebie słyszeć i tobie być posłuszni. A ty ani nie jesteś piękny, ani nie masz wielkiej wiedzy czy mądrości, ani nie jesteś szlachetnie urodzony! Dlaczego więc cały świat idzie za tobą?”. Według Franciszka sprawił to Bóg, okazując jemu, grzesznikowi, łaskę i wybierając go do spełnienia swoich zamiarów (por. *Kwiatki* 10). (...)

Święty Franciszek i jego bracia, głosząc pokutę, spotykali się z ludźmi pragnącymi tak jak on naśladować Jezusa, niemogącymi jednak wstąpić do zakonu. Ci ludzie, których święty zachęcał do praktykowania pokuty we własnych domach, dali początek III zakonowi. Tak o tym pisze św. Bonawentura: „Bardzo wiele osób porywał żar jego przepowiadania. Na wzór Bożego męża zobowiązywali się nowymi prawami pokuty. Ten sposób życia sługa Chrystusowy postanowił nazwać Zakonem Braci od Pokuty. Zakon przyjmował duchownych i świeckich, dziewice i żyjących w związkach małżeńskich, zarówno mężczyzn, jak i kobiety, ponieważ droga pokuty jest wspólna dla wszystkich, którzy zmierzają do nieba” (1 B 4,6). Pokutnicy

franciszkańscy kierowali się zredagowanym w 1221 roku tzw. *Memoriale propositi*, a od 1289 roku zatwierdzoną przez papieża franciszkanina Mikołaja IV Regułą, która dała początek trwającemu przez cały XIV i XV wiek rozkwitowi III zakonu franciszkańskiego. Świetność zakonu przejawiała się w podejmowaniu licznych dzieł na rzecz potrzebujących i w wielkim rozkwicie świętości. Prawo traktowało tercjarzy jako osoby cieszące się przywilejami duchowieństwa.

Renesans i reformacja zahamowały rozwój III zakonu, a ponadto Sobór Laterański V pozbawił świeckich tercjarzy przywilejów duchowieństwa. W tym okresie tercjarstwo zostało przeszczepione do dominiów hiszpańskich i portugalskich w Ameryce i na Dalekim Wschodzie, gdzie osiągnęło swój wielki rozkwit w XVII i XVIII wieku. Od XVII wieku pod wpływem działalności pierwszych zakonów franciszkańskich [trzech gałęzi I zakonu – red.] tercjarstwo stało się jednym z bractw przyklasztornych, do którego wstąpienie poczytywano sobie za honor i sposobność uczestniczenia w dobrach duchowych za życia i po śmierci; wzrosła liczba członków, wśród których było wiele wybitnych osobistości, lecz osłabł duch zakonu, a z nim i świętość.

Po kryzysie spowodowanym przez Wielką Rewolucję Francuską i związanymi z nią następstwami odrodzenie III zakonu nastąpiło w drugiej połowie XIX wieku. Sprawili to różne czynniki: wzrost zaangażowania świeckich w Kościele, odrodzenie i reorganizacja zakonów franciszkańskich, sympatia świata kultury i chrześcijan dla św. Franciszka, rozpowszechnienie się prasy tercjarskiej, a wreszcie poparcie idei tercjarstwa przez papieży Piusa IX i Leona XIII. Ten ostatni, w ogłoszonej w 1882 roku encyklice *Auspicato concessum*, zachęcał do

propagowania idei tercjarstwa. W 1883 roku w konstytucji *Misericors Dei Filius* zatwierdził nową redakcję Reguły, mającą umożliwić jak największej liczbie katolików wstąpienie do tercjarstwa. W tercjarstwie widział papież stowarzyszenie, które – oprócz modlitwy i prowadzenia do doskonałości – mogło odrodzić świat w duchu chrześcijańskim. W okresie międzywojennym III zakon osiągnął największy swój rozwój liczbowy. W 1934 roku liczył on 3 906 368 członków skupionych w ok. 24 000 wspólnot.



W czasie Soboru Watykańskiego II i w okresie posoborowym kryzys dotknął także III zakon. Zmniejszyła się znacznie liczba członków i wspólnot. Pod wpływem soboru zakon podjął dzieło odnowy. Jednym z owoców była nowa, zatwierdzona 24 czerwca 1978 roku, przez papieża Pawła VI listem *Seraphicus Patriarcha*, Reguła i zatwierdzone 8 grudnia 2000 roku Konstytucje Generalne. Zakon stał się jednolitą strukturą organizacyjną o charakterze międzynarodowym, kierowaną przez powstałą w 1973 roku Międzynarodową Radę



Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (według danych z 1996 roku liczył on na całym świecie około 431 000 członków).

Ideałami franciszkańskimi kieruje się także związana z tercjarstwem młodzież franciszkańska (GI-FRA). Jej początki związane są z istniejącymi przy wspólnotach tercjarskich grupami młodych tercjarzy. Po II wojnie światowej we Włoszech i Hiszpanii z tych grup wyłoniła się, ujęta w ramy organizacyjne, Młodzież Franciszkańska. W innych

krajach są to luźne federacje młodzieży powiązanej z klasztorami I zakonu czy wspólnotami FZŚ. Ich świeckość i franciszkanizm czynią ją bliską FZŚ.

Z grup tercjarzy żyjących w świecie powstawały w ciągu wieków domy, kongregacje i zgromadzenia zakonne. Początki zazwyczaj związane są z grupą tercjarzy czy tercjarek gromadzących się przy jakimś kościele, podejmujących się jakiegoś konkretnego dzieła, zazwyczaj działalności charytatywnej, wspomagających się wzajemnie, posiadających przełożonego i wspólną kasę. Następnym etapem było prowadzenie wspólnego życia, składanie ślubów zakonnych, zwłaszcza posłuszeństwa, tworzenie się z poszczególnych domów kongregacji zakonnych. Tak powstałe kongregacje czy autonomiczne domy zakonne kierowały się regułą tercjarską Mikołaja IV. W 1512 roku papież Leon X nadał im w konstytucji *Inter caetera* nową regułę dostosowaną do życia zakonnego. Reguła ta została zastąpiona zatwierdzoną przez papieża Piusa XI bullą *Rerum conditio* w 1927

roku nową Trzeciego Zakonu Regularnego. Obecnie obowiązuje Reguła [dla III zakonu regularnego – red.] zatwierdzona 8 grudnia 1982 roku przez papieża Jana Pawła II brewe apostolskim *Franciscanum vitae*. (...)

Zakony franciszkańskie stają przed nowym wyzwaniem dziejowym. Z niepokojem obserwuje się spadek powołań dotyczący wszystkie trzy zakony. Rodzi to pytania o przyszłość ruchu franciszkańskiego. Skoro był inspiracją dla wielu epok, dlaczego nie może być też siłą twórczą dla naszej? Zależy to także od nas – franciszkanów wszystkich trzech rodzin. Pierwszych naśladowców pociągał przykład życia św. Franciszka, jego przekonujący i skłaniający do pokuty apostołat. To jednak nie wystarczy. Potrzeba też podatnego gruntu serc, by siew przyniósł owoce, oraz łaski Bożej, o którą należy się modlić.

o. Alojzy Pańczak OFM

(z: „Franciszku, idź, odbuduj Kościół mój!

Materiały pomocnicze do formacji ciągłej dla FZŚ w Polsce na rok 2008”, Warszawa 2008, ss. 87–99)

AKTUALNOŚCI

KALENDARZ LITURGICZNY BREWIARZA FZŚ

okres Wielkiego Postu

- 7.03 – 3. niedziela Wielkiego Postu – III tydzień
- 14.03 – 4. niedziela Wielkiego Postu – IV tydzień
- 21.03 – 5. niedziela Wielkiego Postu – I tydzień
- 28.03 – Niedziela Palmowa Męki Pańskiej – II tydzień
- 4.04 – uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego – niedziela I tygodnia
(oktawa Wielkanocy: poniedziałek–sobota – niedziela I tygodnia)
- 11.04 – 2. niedziela Wielkanocy, czyli Miłosierdzia Bożego – II tydzień
- 18.04 – 3. niedziela Wielkanocy – III tydzień
- 25.04 – 4. niedziela Wielkanocy – IV tydzień
- 2.05 – 5. niedziela Wielkanocy – I tydzień
- 9.05 – 6. niedziela Wielkanocy – II tydzień
- 16.05 – uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego – III tydzień

- 23.05 – uroczystość Zesłania Ducha Świętego – niedziela I tygodnia

okres zwykły

- 24.05 – święto NMP Matki Kościoła – niedziela I tygodnia
(25–29.05 – wtorek–sobota – IV tydzień)
- 30.05 – uroczystość Trójcy Świętej – I tydzień
(3 czerwca – uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – niedziela I tygodnia)
- 6.06 – 10. niedziela zwykła – II tydzień
- 13.06 – 11. niedziela zwykła – III tydzień
- 20.06 – 12. niedziela zwykła – IV tydzień
- 27.06 – 13. niedziela zwykła – I tydzień
- 4.07 – 14. niedziela zwykła – II tydzień
- 11.07 – 15. niedziela zwykła – III tydzień
- 18.07 – 16. niedziela zwykła – IV tydzień

Uroczystości, święta oraz wspomnienia świętych i błogosławionych patronów czcimy, odmawiając oficjum z niedzieli I tygodnia lub oficjum o świętym (ss. 433–557 brewiarza FZŚ).



ROK ŚW. JÓZEFA

(8.12.2020–8.12.2021)

8 grudnia 2020 roku, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, papież Franciszek listem apostolskim *Patris corde* – Z ojcowskim sercem – ustanowił **Rok św. Józefa z okazji 150. rocznicy ogłoszenia go patronem Kościoła powszechnego**, co uczynił błogosławiony papież Pius IX dekretem *Quemadmodum Deus*, podpisanym 8 grudnia 1870 roku. Jak pisze Franciszek w swoim liście: „Wielkość św. Józefa polega na tym, że był on oblubieńcem Maryi i ojcem Jezusa. Jako taki »stał się sługą powszechnego zamyśłu zbawczego«” oraz że – przywołując słowa świętego papieża Pawła VI – „uczynił ze swego życia służbę, złożył je w ofierze tajemnicy wcielenia i związanej z nią odkupieńczej misji; posłużył się władzą, przysługującą mu prawnie w świętej Rodzinie, aby złożyć całkowity dar z siebie, ze swego życia, ze swej pracy; przekształcił swe ludzkie powołanie do rodzinnej miłości w ponadludzką ofiarę z siebie, ze swego serca i wszystkich zdolności, w miłość oddaną na służbę Mesjaszowi, wzrastającemu w jego domu”; „Ze względu

na tę rolę w historii zbawienia, św. Józef jest ojcem, który zawsze był miłowany przez lud chrześcijański” i „w każdej książeczce do nabożeństwa można znaleźć jakąś modlitwę do św. Józefa. Szczególne wezwania kierowane są do niego w każdą środę, a zwłaszcza przez cały marzec, miesiąc tradycyjnie jemu poświęcony”.

Aby podkreślić uniwersalność patronatu św. Józefa w Kościele, publikacji listu *Patris corde* towarzyszy Dekret Penitencjarii Apostolskiej, udzielający odpustu zupełnego wszystkim wiernym pod zwykłymi warunkami (tj.: spowiedź sakramentalna, Komunia eucharystyczna, modlitwa w intencjach Ojca Świętego oraz wolność od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu), którzy odmówią jakąkolwiek modlitwę prawnie zatwierdzoną ku czci św. Józefa (lub spełnią inny akt pobożności ku czci tego patrona), szczególnie przy okazji świąt jemu dedykowanych: 19 marca i 1 maja oraz 19. dnia każdego miesiąca, jak również w każdą środę, czyli dzień szczególnie poświęcony św. Józefowi w tradycji łacińskiej.



W aktualnym czasie trwającej epidemii i związanych z tym obostrzeń sanitarnych dar odpustu zupełnego, pod zmodyfikowanymi warunkami, zostaje udzielony osobom starszym, chorym, konającym oraz tym, które z uzasadnionych powodów nie mogą wychodzić z domu, a które „odrzuca wszelkie upodobanie do grzechu oraz będą miały intencję zadośćuczynienia, kiedy tylko stanie się to możliwe, pozostałym zwykłym warunkom, oraz we własnym domu lub tam, gdzie aktualnie się znajdują, spełnią akt pobożności ku czci św. Józefa, ofiarując cierpienia oraz niedo- godności swojego życia”.

(oprac. red. za: vaicannews.va; episkopat.pl)

MODLITWA DO ŚW. JÓZEFA

Witaj, opiekunie Odkupiciela,
i oblubieńcze Maryi Dziewicy.
Tobie Bóg powierzył
swojego Syna;
tobie zaufała Maryja;
z tobą Chrystus
stał się człowiekiem.
O święty Józefie,
okaż się ojcem także i nam,
i prowadź nas na drodze życia.
Wyjednaj nam łaskę,
miłosierdzie i odwagę,
i broń nas od wszelkiego zła.
Amen.

(kończąca list papieża
Patris corde)

ROK RODZINY AMORIS LAETITIA

19 marca 2021 roku, w uroczystość św. Józefa, **rozpocznie się Rok Rodziny**, który zakończy się podczas 10. Światowego Spotkania Rodzin w Rzymie, w czerwcu 2022 roku, o czym poinformował papież Franciszek w rozważaniu poprzedzającym modlitwę „Anioł Pański” 27 grudnia 2020 roku, w święto Świętej Rodziny: „Dzisiejsza uroczystość wzywa nas do tego przykładu ewangelizowania poprzez rodzinę, proponując nam na nowo ideał miłości małżeńskiej i rodzinnej, jak to zostało podkreślone w adhortacji apostolskiej *Amoris laetitia* [Radość miłości], której 5. rocznica promulgacji przypadnie 19 marca”. Ten specjalny rok to czas pogłębionej refleksji i realizacji wartości życia rodziny we współczesnym świecie.

Ojciec święty powiedział: „Kilka dni po Bożym Narodzeniu liturgia zachęca nas do spojrzenia na Świętą Rodzinę, Jezusa, Maryję i Józefa. Wspaniale jest zastanowić się nad tym, że Syn Boży, podobnie jak wszystkie dzieci, potrzebował ciepła rodziny. Właśnie dlatego Rodzina z Nazaretu jest rodziną wzorcową, w której wszystkie rodziny świata mogą znaleźć pewny punkt odniesienia oraz inspirację. (...) Na wzór Świętej Rodziny jesteśmy powołani do ponownego odkrycia wychowawczej wartości rodziny: musi być ona oparta na miłości, która nieustannie odnawia relacje i otwiera perspektywę nadziei. W rodzinie można doświadczyć szczerej komunii, gdy jest ona domem modlitwy, gdy miłość jest prawdziwa, głęboka i czysta, gdy przebaczenie przeważa nad niezgodą, gdy codzienna chropowatość życia jest łagodzona przez wzajemną czułość i pogodną akceptację woli Boga. (...) Rodzina ewangelizuje przykładem życia”.

Z KOMUNIKATÓW PRZEŁOŻONEJ NARODOWEJ FZŚ



Wronki, 1 stycznia 2021 r.

Czcigodni Ojcowie Asystenci! Drogie Siostry! Drodzy Bracia!

(...) Witam Was serdecznie w nowym roku 2021, który jest dla nas rokiem szczególnym. Obchodzimy 800. rocznicę powstania III zakonu franciszkańskiego, który św. Franciszek powołał dla osób żyjących w świecie i zachwyconych jego sposobem życia. I tak przez 800 lat istnieje ta wspólnota w Kościele, która w swojej historii spełniała ważne role w rozwoju życia duchowego, jak i społecznego. Znaczenie III zakonu dostrzegali papieże. Papież Mikołaj IV w 1289 roku dał Regułę dla Braci i Sióstr od Pokuty. Papież Pius IX i Leon XIII wyrażali duże zainteresowanie ideą tercjarstwa. Papież Leon XIII dał nową redakcję Reguły, która obowiązywała aż do 1978 roku.

Po Soborze Watykańskim II, który zwrócił uwagę na rolę osób świeckich w życiu Kościoła, I zakon franciszkański podjął pracę nad ożywieniem tercjarstwa. Wynikiem tego działania jest nowa Reguła zatwierdzona 24 czerwca 1978 roku przez papieża Pawła VI, która nadal nas obowiązuje. Należy tu także przytoczyć słowa św. Jana Pawła II, który wołał do św. Franciszka: „Ty, który tak bardzo przybliżyłeś Chrystusa swojej epoce, pomóż nam przybliżyć Chrystusa naszej epoce, naszym trudnym i krytycznym czasem”.

Do naśladowców św. Franciszka św. Jan Paweł II powiedział: „Służcie Panu z radością! Bądźcie sługami Jego ludu z radością, gdyż św. Franciszek chciał, byście byli radosnymi

sługami ludzkości, zdolnymi zapalać lampę nadziei, ufności, optymizmu”. Niech te słowa umocnią nas w naszym powołaniu i zachęcą do dalszego działania na rzecz pokoju i dobra, które są tak bardzo potrzebne w dzisiejszym świecie.

W tym roku jubileuszowym powinniśmy jeszcze bardziej zagłębić się w treść naszej Reguły i starać się żyć tymi zasadami. Wypełniając zasady podane w Regule, będziemy również rozważali słowo Boże i w nim znajdowali rozwiązania na liczne problemy, które nas spotykają.

W załączeniu przesyłam list ministrów generalnych I zakonu franciszkańskiego oraz przełożonego generalnego FZŚ skierowanych do nas. (...)

Życzę Wam wszystkim obfitych łask Bożych, darów Ducha Świętego, opieki Matki Bożej, św. Franciszka i bł. Anieli Salawy na cały nowy rok 2021.

Kończę ten list słowami błogosławieństwa św. Franciszka: *Niech Pan Wam błogosławi i niech Was strzeże; Niech Wam ukaże oblicze swoje i zmiłuje się nad Wami. Niech zwróci oblicze swoje ku Wam, I niech obdarzy Was pokojem. Niech Pan Wam błogosławi!* Z franciszkańskim pozdrowieniem

s. Emilia Nogaj OFS

Koniec grudnia 2020 r.

Drogie Siostry! Drodzy Bracia!

Rok 2020 dobiega końca. Przyszedł czas, który skłania nas do refleksji nad tym, co dane nam było przeżyć i doświadczyć. Warto postawić sobie pytanie, jak wykorzystaliśmy dany nam czas na pogłębienie wiary. Jak żyliśmy charyzmatem franciszkańskim?

Kończący się rok był inny niż poprzednie lata. Przyszło nam się zmierzyć z nową i trudną rzeczywistością spowodowaną pandemią wywołaną koronawirusem. W wyniku szerzenia się zakażeń zostały wprowadzone liczne obostrzenia, które ograniczyły i zmieniły życie społeczne. Dotknęło to również działalności FZŚ. Niestety, nie odbywały się spotkania wspólnot, nie były przeprowadzane wizytacje i kapituły, zarówno we wspólnotach miejscowych, jak i regionalnych. Odwołane zostały też rekolekcje narodowe i regionalne spotkania braterskie, które zwykle gromadziły liczną grupę sióstr i braci. Nie odbyła się również beatyfikacja sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego. Do udziału w tej uroczystości przygotowywaliśmy się, ponieważ – jak nam wiadomo – kard. Stefan Wyszyński był franciszkaninem świeckim. Kapituła generalna FZŚ, która miała się odbyć w listopadzie 2020 roku, została przesunięta na rok 2021.

Uczyliśmy się funkcjonować w tej nowej rzeczywistości. Stawialiśmy sobie pytania, dlaczego doszło do pandemii? Skąd pochodzi ten wirus?

My, jako franciszkanie świeccy, wiemy, gdzie szukać pomocy w trudnych chwilach życia. Źródłem wiedzy są dla nas Biblia oraz Reguła FZŚ. Zgodnie z Regułą jesteśmy zobowiązani do częstego czytania Ewangelii, przechodząc od Ewangelii do życia i od życia do Ewangelii. Wzorem takiej postawy jest oczywiście dla nas św. Franciszek z Asyżu, który do swojego życia przyjął Ewangelię dosłownie.

Dzięki rozważaniu słowa Bożego i treści zawartych w Regule FZŚ pogłębialiśmy wiarę i doskonaliliśmy się w wypełnianiu charyzmatu franciszkańskiego. Zawieramy każdą sytuację Panu Bogu i staramy się wypełniać Jego wolę. Znamy wiele przykładów z historii zbawienia, jak Pan Bóg wyprowadzał dobro z trudnych wydarzeń, które spotykały ludzkość. Ważne jest, aby zaufać Panu Bogu i Jemu zawierzyć wszystkie sprawy ziemskiego życia. Znamy cel i sens życia. Jest nim spotkanie z Chrystusem na końcu czasów. (...)

Przed nami nowy rok, który będzie dla nas szczególnym czasem. Będziemy przeżywać jubileusz 800-lecia III zakonu. Przygotowywaliśmy się do tego jubileuszu przez dziewięć lat nowenną, rozważając słowa św. Franciszka zawarte w „Liście do wszystkich wiernych”. Trudno jest nam dzisiaj powiedzieć, czy świętowanie jubileuszu będzie możliwe w dużym gronie sióstr i braci, tak jak planuje Rada Narodowa. Pierwsze obchody jubi-

leuszowe miałyby się odbyć na Jasnej Górze, ponieważ naszą tradycją jest pielgrzymowanie do Maryi Królowej Polski i również Królowej zakonu franciszkańskiego, której powierzamy III zakon i wszystkie nasze sprawy. Na 4 października 2021 roku planujemy kolejne jubileuszowe spotkanie. Tym razem mamy się spotkać w najstarszym franciszkańskim kościele, jakim jest bazylika franciszkanów w Krakowie, w której to znajdują się relikwie bł. Anieli Salawy, patronki FZŚ w Polsce.

Najważniejsza jest jednak przemiana naszych serc i uświadczenie sobie na nowo, czym jest przynależność do FZŚ. Dlatego musimy powrócić do naszych źródeł, pochylić się nad Regułą FZŚ oraz zgłębić treść profesji. W roku jubileuszowym powinniśmy w naszych wspólnotach dokonać aktu odnowienia złożenia profesji. Mamy umocnić nasze powołanie i nieść światu pokój i dobro.

W 2020 roku odbyło się spotkanie formacyjno-braterskie dla przełożonych regionów, w czasie którego wysłuchaliśmy konferencji na temat Eucharystii jako wielkiej tajemnicy wiary. Niestety, ze względu na już wprowadzone obostrzenia sanitarne nie odbyło się spotkanie dla radnych ds. formacji w regionach. Otrzymaliśmy konferencję formacyjną, z którą już sami się zapoznawaliśmy.

W lipcu spotkaliśmy się na Jasnej Górze, gdzie odbyliśmy nocne czuwanie przy cudownym obrazie Maryi Królowej Polski, a następnego dnia uczestniczyliśmy w uroczystej Eucharystii na szczycie Jasnej Góry. Matce Bożej zawierzyliśmy FZŚ.

Nie odbyło się spotkanie dla Młodzieży Franciszkańskiej i Rycerzy św. Franciszka, które zostało odwołane ze względu na nadal panującą sytuację epidemiczną. Siostra Leokadia Puto – członek Rady Narodowej ds. młodzieży franciszkańskiej i Rycerzy św. Franciszka – wraz z o. Zbigniewem Kołodziejczykiem OFM Cap i przedstawicielami Młodzieży Franciszkańskiej oraz Rycerzy św. Franciszka opracowali materiał formacyjny, który wraz z krótkim filmem został przekazany do Rad Regionalnych.

Z planowanych w tym kończącym się roku licznych kapituł i wizytacji odbyły się tylko trzy kapituły i wizytacje w regionach Olsztyńskim, Poznańskim i Lubelskim.

Została wydana nowa wersja książki „Ksiądz Kardynał Stefan Wyszyński Prymas Polski i tercjarz franciszkański” autorstwa o. Alojzego Pańczaka OFM. To nowe wydanie zostało ubogacone o wypowiedzi dotyczące św. Franciszka i jego dzieł w nauczaniu księdza prymasa z lat 1947–1967, których wyboru dokonał o. Zenon Styś OFM. Zawarta jest też wypowiedź księdza prymasa o bł. Anieli Salawie, którą określił jako doskonałą patronkę na czasy współczesne.

W 2020 roku pożegnaliśmy kilku asystentów FZŚ: o. Janusza Dziedzica OFM – asystenta Regionu Bielsko-Żywieckiego, o. Rufina Juraszka OFM – asystenta Regionu Lubliniecko-Tarnogórskiego, o. Gabriela Kudzię OFM – wieloletniego asystenta narodowego FZŚ oraz br. Zygryda Smarzyka, który pełnił funkcję sekretarza narodowego od 2012 do 2019 roku.

Za śp. o. Gabriela Kudzię została odprawiona Msza św. od FZŚ 28 grudnia o 6.00 w kościele franciszkanów w Piotrkowie Trybunalskim. Za śp. br. Zygryda Smarzyka Msza św. od FZŚ została odprawiona 25 grudnia w kościele kapucynów w Bydgoszczy. (...)

Na koniec wyrażam Panu Bogu wdzięczność za dar powołania do FZŚ, za posługę Ojców Asystentów oraz za wszystkich Braci i wszystkie Siostry. Niech Pan obdarza Was błogosławieństwem! Pozdrawiam serdecznie, Pokój i Dobro.

s. Emilia Nogaj OFS

Drogie Siostry i Drodzy Bracia, niech Pan obdarzy was swoim pokojem!

Listopad to miesiąc, w którym myślimy więcej o świętych. Czczymy wszystkich świętych, także tych z wielkiej Rodziny Serafickiej, którzy świecą przed nami latarniami, oświetlając nasze drogi, gdy szukamy Boga i staramy się żyć naszym powołaniem. Pamiętamy tych naszych bliskich, członków rodziny, braci, siostry, współpracowników, sąsiadów, którzy nie mogą już być z nami i których pragniemy ponownie spotkać. Módlmy się za tych, którzy nas opuścili w tym roku, dlatego wzywam was wszystkich do poświęcenia szczególnej chwili na modlitwę za nasze siostry, braci, członków rodzin, którzy odeszli od nas do Pana w tym roku, szczególnie za zmarłych z powodu zakażenia przez COVID-19. Pandemia nadal ma duży wpływ na nasze życie i potrzebujemy Ducha Świętego, który może nas pocieszyć i umocnić.

Wspólnoty zwykle nie mogą się spotykać, a brak osobistych kontaktów sprawia, że życie braterskie jest trudniejsze niż kiedykolwiek. Trwa to już ponad sześć miesięcy i wiem, jak trudno każdemu z was poradzić sobie z tą sytuacją. Modlę się za każdego z was, prosząc Pana czasów, aby wybawił nas od tej trudności i wzmocnił nas, aż będziemy mogli wrócić do bardziej zwyczajnego stylu życia. Prezydium CIOFS ma te same trudności, ale stara-

PYTANIA W CZASIE PANDEMII

O przeprowadzanie kapituł we wspólnotach miejscowych, regionalnych i narodowych – co robić w tej sytuacji?

Reguła FZŚ przewiduje tymczasowy charakter Rady (art. 21.), a Konstytucje Generalne FZŚ określają czas jej trwania na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym na trzy lata (art. 49.2; 79.1 i 3 GGCC). Trzyletni okres liczony jest od dnia wyborów: np. Rada wybrana 20 sierpnia 2020 r. zakończy swą kadencję 20 sierpnia 2023 r. Jeżeli przewidują to Statuty Narodowe, kapituła wyborcza może odbyć się z wyprzedzeniem. Kapituła wyborcza może zostać odroczone do trzech miesięcy (nawet jeśli nie jest to przewidziane w Statutach Narodowych) na podstawie Kodeksu Prawa Kanonicznego (KPK), kan. 165, ponieważ FZŚ podlega powszechnemu prawu Kościoła (które również obejmuje prawo kanoniczne), jak i „swoje” (art. 4 ust. 1 OWH). Oznacza to, że rada może kontynuować swoją działalność z pełnymi uprawnieniami, a przełożony może zwołać kapitułę wyborczą wspólnoty nie później niż w ciągu trzech miesięcy od upływu terminu kadencji (na przykład: do 20 listopada 2023 r.). Co się stanie, jeśli miną choćby trzy miesiące bez przeprowadzenia kapituły wyborczej? Zgodnie z Kodeksem Prawa Kanonicznego,

LIST MINISTRA GENERALNEGO FZŚ



my się czynić wszystko, co w naszej mocy, aby rozwijać życie braterskie i odpowiadać na bieżące potrzeby Wspólnoty Międzynarodowej i Wspólnot Narodowych. Rozpoznawszy największe potrzeby, przesyłam trzy dokumenty, które – mamy nadzieję – pomogą wam przynajmniej w praktycznych sprawach życia braterskiego. Dziękuję Komisji Prawniczej i całemu Prezydium Rady Międzynarodowej CIOFS za te dokumenty.

Jednym z dokumentów jest krótka wskazówka, która ma na celu pomóc w stawianiu czoła pytaniom dotyczącym kapituły, przyjęć i składania profesji w tym okresie pandemii, kiedy wspólnoty mogą się spotkać.

Drugi to zaktualizowany dokument uzupełniający do Statutów Narodowych. Ta zaktualizowana wersja została ulepszona zgodnie z najnowszymi doświadczeniami.

Trzeci dokument zawiera wytyczne dotyczące regresów. Opierając się na doświadczeniach prezydium, stwierdziliśmy, że warto rzucić światło na niektóre kwestie i wyjaśnić procedurę.

Mam nadzieję, że te dokumenty mogą wam w tej sytuacji pomóc, chociaż wiem, że nie zastąpią one osobistej miłości i uśmiechów, wspólnych Mszy św., dobrych dyskusji, wspólnych obiadów, życia braterskiego w pełni.

Niech Pan rozjaśni nasze umysły, abyśmy dostrzegli w tym bogactwie i różnorodności świętości, o której pamiętamy szczególnie w tym miesiącu, że my także mamy to samo powołanie do bycia świętymi! Nie ma jednego sposobu na bycie świętym, Bóg zaprasza nas, każdego z nas, abyśmy byli świętymi na swój sposób. Modlę się za Ciebie, abyś znalazł właściwy sposób, aby zostać świętym! Wciąż modlę się za was wszystkich i proszę was również o modlitwę za mnie i za Prezydium Rady Międzynarodowej, abyśmy mogli coraz lepiej służyć wam, Wspólnocie Międzynarodowej, dzień po dniu.

Wasz przełożony i Wasz brat mniejszy
Tibor Kauser OFS

kan.165: „Jeżeli kolegium lub zespołowi osób przysługuje prawo wyboru na urząd, nie powinno się wyboru odkładać przez okres dłuższy niż trzy użyteczne miesiące, licząc od otrzymania wiadomości o wakansie urzędu, chyba że inaczej zostało zastrzeżone w prawie albo w prawnych statutach kolegium lub zespołu. Po bezskutecznym upływie tego terminu wakujący urząd powinna powierzyć swobodnie ta władza, której przysługuje prawo zatwierdzania wyboru lub zastępczego powierzania urzędu”. Ten kanon, czytaj wspólnie z art. 31.1 ostatnia część KG FZŚ wskazuje, że Rada wyższego szczebla formalnym aktem przełożonego, może: **a)** powołać Radę, wskazując członków, którzy ją tworzą (swoboda sprawowania urzędu, część końcowa kan. 165 KPK); **b)** zorganizować i zwołać Kapitułę wyborczą (art. 31 ust. 1 ostatnia część KG FZŚ); c) w przypadkach nadzwyczajnych, takich jak całkowity zakaz i ograniczenia przemieszczania się dla wszystkich, przedłużyć czas trwania Rady na czas określony (kan. 201 §2 KPK).

Skoro jesteśmy w okresie pandemii, czy kapitułę wyborczą można przeprowadzić online? NIE, to nie jest możliwe – art. 76,1 KG FZŚ jasno określa miejsce, dzień i godzinę wyborów, które mają być wskazane w zwołaniu kapituły. Tę specyficzną normę dla naszego zakonu należy czytać w połączeniu z kanonami 119,1° (o charakterze ogólnym dla wszystkich aktów kolegialnych), 167 i 173 §2 (specyficznych dla zapewnienia urzędu kościelnego z wyborami). Normy te pozwalają nam bardzo dobrze zrozumieć, jak fizyczna obecność kapitułnych w określonym miejscu jest niezbędna dla ważności wyborów. Oznacza to, że **NIE MOŻNA przeprowadzać kapituły wyborczej przez internet.**

Formacja wstępna i profesja: zasady obowiązujące w czasie COVID zarówno przyjęcia, jak i złożenia profesji mogą być przeprowadzane zgodnie z zasadami określonymi przez różne rządy krajów oraz zgodnie z określonymi zasadami dotyczącymi zdrowia i higieny, a także przy zachowaniu dystansu społecznego. Warto pamiętać, że jeśli wprowadzone ograniczenia nie pozwoliły na zorganizowanie formacji nawet w trybie online, Rada wspólnoty miejscowej ma dwie możliwości:

a) w przypadku, gdy rząd zakazał wychodzenia z domu i odbywania zebrań, nie można zaliczyć tego czasu do formacji, ponieważ kandydaci i/lub przyjęci do wspólnoty nie mogli obiektywnie skorzystać z prawa do otrzymania formacji: w związku z tym dni przeszkody „zamknięcia” nie są wliczane do formacji, ponieważ ona została przerwana wprowadzonymi ograniczeniami w spotkaniach. Przykład: rok formacyjny kończy się 15 września 2020 r., ale w kraju było 60 dni „zamknięcia” z powodu COVID-19, więc czas formacji faktycznie zakończy się 14 listopada 2020 roku.

b) może przedłużyć czas trwania inicjacji lub dopuszczenia do złożenia profesji zgodnie z art. 41,3 KG FZŚ, nawet jeśli nie przewidują tego statuty narodowe. Jeżeli rada wspólnoty miejscowej zdecyduje, że przyjęcia do wspólnoty i/lub profesja mogą się odbyć, musi pamiętać, że: **1)** Profesja jest aktem kościelnym publicznym i uroczystym, który włącza osobę do zakonu i zobowiązuje ją do realizacji „planu świeckiego życia franciszkańskiego” (art. 9 ust. 1 KG), „przechodząc od Ewangelii do życia i od życia do Ewangelii” (Reguła FZŚ 4): nie jest to pobożna pobożność ani nie zasługuje na świętość z powodu prostego faktu złożenia profesji! (jest odwrotnie,

LIST MINISTRÓW GENERALNYCH FRANCISZKAŃSKICH NA BOŻE NARODZENIE

Asyż, 25 grudnia 2020

*Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką;
nad mieszkańcami kraju mroków zabłyśło światło (Iz 9,1)*

NADZIEJA JEST ŚMIAŁA

ponieważ wymaga to więcej niż od zwykłego wiernego); **2)** Kościół (budynki) nie jest konieczny do rytuałów przyjęcia i/lub profesji. Rytuał FZŚ, cz. I, uwagi wstępne są bardzo jasne: **a)** n. 10 – obrzęd inicjacji: „[...] wypada, aby przyjęcie miało miejsce podczas celebracji Liturgii Słowa Bożego i wobec zgromadzonej Wspólnoty Braterskiej”. W tym przypadku Rytuał wskazuje wyraźnie na zwykłe miejsce spotkań wspólnoty; **b)** nr 13 – profesja: „[...] Dobrze jest, aby profesja odbywała się podczas Eucharystii lub przynajmniej w ramach odpowiednio przystosowanej Liturgii Słowa”. Mszę św. można odprawiać w odpowiednim i godnym miejscu, według uznania celebransa.

Różnica między aktem publicznym i prywatnym

Bardzo często mylimy akty publiczne i prywatne, to znaczy między zobowiązaniem publicznym i prywatnym („przysięga”). W lepszym zrozumieniu pomaga nam kan. 1192 KPK: akt prywatny lub ślub – jest wykonywany *coram Deo*, czyli „przed Bogiem”. Jest to zobowiązanie, które osoba przyjmuje bezpośrednio z Chrystusem; nie ma władzy kościelnej, która by go słuchała. Akt lub ślub publiczny = jest dokonywany *coram Ecclesia*, tj. przed Kościołem. Oznacza to, że zobowiązanie jest przyjmowane przez prawowitego przełożonego (władzę kościelną) w imieniu Kościoła: jeśli chodzi o FZŚ – przez przełożonego wspólnoty miejscowej. Przyrzeczenie życia ewangelicznego (profesję) przyjmuje przełożony w imieniu Kościoła i Wspólnoty Braterskiej. Temu obrzędowi przewodniczy kapłan jako świadek ze strony Kościoła i zakonu. Ten uroczysty akt jest uznawany przez Kościół. Profesja we FZŚ jest jednocześnie działaniem Chrystusa i Kościoła, jest wydarzeniem zbawczym i dlatego jest aktem publicznym, kościelnym i uroczystym (Rytuał, cz. II, nr 13). Wspólnota braterska jest „znakiem widzialnym Kościoła, jest wspólnotą miłości (Reguła FZŚ 22).

**Prezydium CIOFS
Rzym, 1 listopada 2020**

Drogie siostry, drodzy bracia z całej Rodziny Franciszkańskiej, niech Pan obdarzy Was pokojem!

Światło i muzyka to dwa z wielu elementów gramatyki bożonarodzeniowej. Tomasz z Celano, opowiadając o Bożym Narodzeniu w Greccio, mówi o nocy, która „stała się widna jak dzień, rozkoszna dla ludzi i zwierząt!”. W tę noc „przybyły rzesze ludzi, ciesząc się w nowy sposób z nowej tajemnicy. Głosy rozchodziły się po lesie, a skały odpowiadały echem na radosne okrzyki. Bracia śpieszyli, oddając Panu należne chwalby, a cała noc rozbrzmiewała okrzykami wesela” (1 Cel 85,6-9).

Jako przedstawiciele wielkiej międzynarodowej Rodziny Franciszkańskiej, podczas gdy już zaczynamy dostrzegać Światło, które przychodzi z wysoka, proponujemy Wam, w języku muzycznym, refleksję nad pięknym brzmieniem encykliki *Fratelli tutti*.

1. W ZAPISIE NUTOWYM

1.1. Nowa partytura

Właśnie kończymy żeglować przez Adwent, a Boże Narodzenie jest już na horyzoncie! Od końca roku 2020 dzielili nas zaledwie kilka dni, ale już teraz możemy powiedzieć, że był to bardzo szczególny rok. Wydaje się, że przez ostatnie kilka miesięcy przeżyliśmy doświadczenia, które wystarczą na całą dekadę. Wirus, zmiany polityczne, protesty w tak wielu krajach, napięcia, wojny, pogarda, odrzucenie, chaos informacyjny – doświadczyliśmy, że

świat stał się mroczniejszy i, również dzięki różnym lockdown'om, bardziej zamknięty (por. Franciszek, *Fratelli tutti* [FT], rozdz. I: *Mroki zamkniętego świata*, 9–55). I właśnie w tym momencie historii otrzymaliśmy od papieża Franciszka encyklikę *Fratelli tutti*, w której dzieli się on potrzebą posiadania odwagi niezbędnej do snucia marzeń, do pragnienia zjednoczonej rodziny ludzkiej, do spotkania się w wielkim uścisku między wszystkimi siostrami i braćmi, „dziećmi tej samej ziemi, która wszystkich nas gości” (FT 8).

Papież rozpoczyna *Fratelli tutti* szczególnym odniesieniem do miłości braterskiej przeżywanej i „wypromowanej” przez brata Franciszka z Asyżu, miłości do bliskich i dalekich; miłości, owszem, i do Bożych stworzeń, ale przede wszystkim do tych, którzy „tak samo żyją w ciele jak on” (FT 2), a wśród nich do ubogich i ostatnich. Ojciec Święty przypomina również o głębokim znaczeniu historycznej i pokornej wizyty brata Franciszka u sułtana Malika-al-Kamila w Egipcie. Biedaczyna z Asyżu spotkał go jako brat, jako osoba, która ma „serce bez granic, zdolne do wyjścia poza dystans wynikające z pochodzenia, narodowości, koloru skóry czy religii” (FT 3). Papież Franciszek wyznaje, że to właśnie św. Franciszek, wielki komunikator miłości Boga i „płodny ojciec, który wzbudził marzenie o braterskim społeczeństwie”, był główną motywacją do napisania nowej encykliki (FT 4).

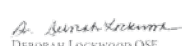
Tym bardziej powinien on stać się motywacją dla nas, członków Rodziny Franciszkańskiej! Chcemy powiedzieć

„Najświętsze, umiłowane Dziecię, które zostało nam dane i narodziło się dla nas w drodze i położone zostało w żłobie” (Of, Nieszpory na Boże Narodzenie, Psalm XV,6), jest Słowem, poprzez które Ojciec odnawia dialog z całą ludzkością; Słowem, które aby nawiązać dialog, stało się ciałem i zamieszkało między nami (J 1, 14).

Oto gdzie jest źródło nadziei! Jest tam, gdzie jest Bóg, i jednocześnie jest tam, gdzie są nasi bracia i siostry: Ten, który przyszedł, przyszedł, aby zamieszkać właśnie między nami.

My również, ministrowie generalni Rodziny Franciszkańskiej, pragniemy przyczynić się do napisania nowej partytury w tonacji nadziei, relacji i spotkań, uważności i dialogu w szkole Boga – „dziecięcia z Betlejem” (1 Cel 86,5). Czynimy to poprzez wspólne złożenie życzeń bożonarodzeniowych: życzymy Wam wszystkim, *all'unisono*, jednym głosem, w to szczególne Boże Narodzenie, abyście mieli śmiałość słyszeć zawsze, wszędzie, w każdych okolicznościach, ze wszystkimi siostrami i braćmi pieśń aniołów głoszących:

„Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom – wszystkim! – w których On ma upodobanie!” (por. Łk 2,14).


DEBORAH LOCKWOOD OFE
Przewodnicząca IFC-TOR


TIBOR KAUSER OFS
Minister Generalny


MICHAEL ANTHONY PERRY OFM
Minister Generalny


ROBERTO GENCIN OFMCAP
Minister Generalny


CARLOS ALBERTO TROVARELLI OFMConv
Minister Generalny
Przewodniczący
Konferencji Rodziny Franciszkańskiej


AMANDA TRUJILLO CANO TOR
Minister Generalny

(z: ofm.org/news)

Aby podkreślić komunię z papieżem, ofiarowujemy intencję Ojca Świętego na dany miesiąc i intencję FZŚ zgodnie z życiem i ważnymi wydarzeniami zakonu. Wspólnoty lokalne modlą się zarówno w intencjach Ojca Świętego, jak i w intencjach podanych przez FZŚ.

MIESIĘCZNE MODLITWY MISYJNE, ZA FZŚ I ZA MF

Marzec. Za ewangelizację: Abyśmy głęboko przeżyli sakrament pojednania, tak by na nowo odczuć nieskończone miłosierdzie Boże.

FZŚ: Za wszystkie Wspólnoty Młodych na całym świecie.
Ojcze nasz...

Kwiecień. Ogólna: Za tych, którzy ryzykują życie, walcząc o podstawowe prawa ludzi w systemach totalitarnych, reżimach autorytarnych, a także w demokracjach znajdujących się w kryzysie.

FZŚ: Za wspólnoty narodowe Portugalii, Malezji i Wenezueli.
Ojcze nasz...

Maj. Ogólna: Aby finansisci współpracowali z rządami w celu uregulowania sfery finansowej i ochrony obywateli przed niebezpieczeństwami.

FZŚ: W intencji prezydium CIOFS.
Ojcze nasz...

Czerwiec. Za ewangelizację: Za młodych, którzy przygotowują się do

małżeństwa wspierani przez chrześcijańskie wspólnoty, aby wzrastali w miłości – w hojności, wierności i cierpliwości.

FZŚ: Za wszystkie Wspólnoty na całym świecie, które cierpią z powodu starzenia się i braku nowych powołań.
Ojcze nasz...

Lipiec. Ogólna: Abyśmy w konfliktowych sytuacjach społecznych, ekonomicznych i politycznych byli odważnymi i pełnymi pasji architektami dialogu i przyjaźni.

FZŚ: W intencji wspólnot franciszkańskich Indii, Belgii, Portugalii, Hondurasu i Mauritiusa.
Ojcze nasz...

Z ŻYCIA WSPÓLNOT REGIONÓW

30-LECIE REGIONU KATOWICKIEGO

Po zakończeniu Soboru Watykańskiego II papież Paweł VI dokonał zmian w ustawodawstwie i liturgii. Zakony i organizacje kościelne musiały dostosować swoje reguły, konstytucje i statuty do nowych potrzeb i zadań nakreślonych przez ten sobór.

Na Zachodzie nowe struktury Franciszkańskiego Zakonu Świeckich powstały niedługo po soborze. Natomiast w Pol-

sce, ze względu na sytuację polityczną, zaczęto je budować dużo później.

Początek

W święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła 23 maja 1988 roku po uroczystej Mszy św. na spotkaniu braterskim z inicjatywy o. Tarsycjusza Waszeckiego OFM i br. Fryderyka Widery zaczęto tworzyć na naszym obszarze

strukturę nazwaną wówczas Rejonem Polska Południe-Centrum, obejmującą 180 wspólnot, na terenie diecezji: katowickiej, krakowskiej, opolskiej i częstochowskiej. Tego dnia została powołana Rada Rejonowa FZŚ w składzie: przewodniczący br. Fryderyk Widera z Chorzowa (wtedy stanowisko przełożonego nazywano przewodniczącym Rejonu), zastępca br. Jan Duraj, sekre-

tarz s. Krystyna Kik z Chorzowa, kronikarz s. Krystyna Cuber z Rybnika, skarbnik br. Andrzej Biskup z Tychów oraz sześciu radnych.

Przełożeni Regionu, zaangażowani i osiągnięcia

W 1988 roku na przewodniczącego rady został wybrany br. Fryderyk Widera (zmarł 29.10.2004), który w roku 1989 został przełożonym Rady Krajowej w Polsce. Asystentem duchowym został o. Tarsycjusz Waszecki OFM, bardzo zaangażowany w rozwój III Zakonu św. Franciszka i odbudowanie wspólnot w naszym regionie i w Polsce. Brat Fryderyk Widera zainicjował organizowanie spotkań wspólnot miejscowych w Panewnikach na modlitwie z okazji święta Matki Kościoła, odpustu Porcjunkuli, uroczystości św. Franciszka oraz bożonarodzeniowej adoracji Dzieciątka Jezus. Na te spotkania zapraszał on bp. Gerarda Bernackiego, który był tercjarzem franciszkańskim. Ksiądz biskup bywał regularnie na spotkaniach zakonu. Swoimi wystąpieniami formował tercjarzy nowo powstałego regionu. Zaangażowanie br. Fryderyka miało ogromny wpływ na formowanie się regionu oraz na nawiązywanie nowych kontaktów ze wspólnotami spoza granic naszego kraju. Znał on język esperanto, co było pomocne przy okazji spotkań międzynarodowych (m.in. na kapitułach i EUFRA). Dzięki jego staraniom i o. Tarsycjusza w 1989 roku powstał pierwszy biuletyn pn. „Pokój i Dobro”. Brat Fryderyk był dla nas wielkim autorytetem.

Ojciec Tarsycjusz Waszecki opracował modlitewnik pt. „Pokój i Dobro”, niezwykle cenną książeczkę dla tercjarzy, jak również broszurkę na adorację Bożej Dzieciny. Formował nas także przez słowo pisane – wydał wiele książek i dzięki temu był z nami do końca swego życia.

Na szczególną uwagę zasługuje też s. Krystyna Kik (zmarła 18.05.1998), która działała wspólnie z br. Widerą i była mocno zaangażowana we FZŚ. Była członkiem Rady Narodowej, wieloletnią członkinią Rady Regionu Katowickiego, a także przełożoną swojej wspólnoty miejscowej. Wchodziła również w skład zespołu redakcyjnego gazetki „Pokój i Dobro”, a jej priorytetem było

budowanie więzi między wspólnotami. Pokazuje to jej zaangażowanie na spotkaniach EUFRA, gdzie reprezentowała Polskę i zawarła tam wiele przyjaźni. Jako tercjarka przez 30 lat przygotowywała dzieci niepełnosprawne do Pierwszej Komunii Świętej.

W roku 1991 odbyła się II kapituła regionu. Przełożonym został wybrany br. Henryk Cuber (zmarł 15.06.2005), który tę funkcję pełnił przez trzy kolejne kadencje, do roku 2000. Asystentami duchowymi byli wówczas: o. Tarsycjusz Waszecki OFM, następnie od 1995 o. Janusz Dziedzic OFM, a po roku 1998 o. Emil Paclawski OFM. Brat Henryk i o. Tarsycjusz z prawdziwym poświęceniem i zaangażowaniem organizowali i umacniali struktury Regionu Katowickiego FZŚ. Oprócz spotkań modlitewnych w bazylice w Panewnikach br. Cuber wprowadził comiesięczne modlitewno-formacyjne spotkania letnie, od czerwca do września, później od kwietnia do września, dla tercjarzy wspólnot miejscowych w regionie. W styczniu 1991 roku powstał pierwszy numer kwartalnika FZŚ „Pokój i Dobro – Region Polska Południe-Centrum”. W grudniu 1991 roku Region Polska Południe-Centrum podzielono, wyodrębniając z niego nowy region – Częstochowski.

W naszym regionie br. Cuber wspólnoty miejscowe, w celu lepszego ich funkcjonowania, pogrupował najpierw w 10 sekcji, a do czasu IV kapituły powstało ich już 21. Za jego kadencji franciszkanie świeccy zaczęli pielgrzymować do sanktuarium MB Fatimskiej w Turzy Śląskiej. Pielgrzymowano również do Asyżu oraz Rzymu, Padwy i Loreto, a tercjarzom towarzyszył asystent regionalny o. Janusz Dziedzic OFM.

W roku 1997 wspólnotom naszego regionu przekazano relikwie św. Franciszka. 31 maja 2000 roku w Chorzowie-Klimzowcu odbyło się spotkanie FZŚ Regionu Katowickiego z generałem I zakonu o. Giacomo Binim OFM.

V Kapituła Regionu Katowickiego wybrała na przełożonego regionu br. Jana Duraję. Funkcję pełnił w latach 2000–2003. Asystentem do roku 2001 był o. Emil Paclawski OFM, a następnie do roku 2003 o. Miron Górecki OFM. Podczas tej kadencji region liczył 148 wspólnot, podzielonych na 27 sekcji.

15 grudnia 2001 roku z jednej z sekcji utworzono nowy region – Lubliniecko-Tarnogórski. Brat Jan Duraj skoncentrował się na realizacji programu, m.in. organizowano niedziele powołaniowe w parafiach, skupiono się na formacji wspólnot miejscowych. Przyczynił się także do zarejestrowania prawnie kwartalnika „Pokój i Dobro”.

W 2003 roku odbyła się VI Kapituła Regionu Katowickiego. Na przełożonego wybrano br. Huberta Jelenia. Przełożonym był przez jedną kadencję, do roku 2006. Asystentem regionu do 2004 roku był o. Janusz Dziedzic OFM, a od roku 2004 o. Tobiasz Kołodziejczyk OFM. Zastępcą asystenta w tej kadencji był śp. o. Gracjan Szołtysik OFM. Brat Hubert zainspirował odbudowę zniszczonego budynku na kalwarii w Katowicach-Panewnikach, by przeznaczyć go na „Dom dobroci” i troszczyć się o ludzi bezdomnych. Tej trudnej pracy podjął się br. Wojtek Namysłowski z Tychów, a wspierał go br. Tadeusz Adamik.

28 czerwca 2003 roku Rada Regionu wzięła udział w obchodach 25. rocznicy zatwierdzenia Reguły FZŚ. Na spotkanie to przybył prymas Polski kard. Józef Glemp oraz ministrowie provincialni z każdej prowincji w Polsce. W trakcie kadencji tej rady zainicjowano szkolenia formacyjne dla poszczególnych członków rad wspólnot miejscowych, które organizowane są systematycznie do dziś. Brat Hubert zorganizował także spotkanie z ojcem prowincjałem i z ojcami asystentami duchowymi wraz z całą radą Regionu Katowickiego. Omówiono wtedy sprawy związane z asystencją duchową dla FZŚ.

W 2006 roku odbyła się VII Kapituła Regionu Katowickiego, na której na przełożonego wybrano br. Edwarda Norasa z Katowic-Kostuchny, który pełnił tę funkcję przez dwie kadencje, do roku 2012. W tym czasie asystentem regionu był o. Tobiasz Kołodziejczyk OFM, a jego zastępcą nadal o. Gracjan. Brat Edward w 2009 roku przygotował nasz region do kolejnego podziału na: Region Katowicki z 80 wspólnotami, Region Rybnicki – 37 wspólnot i Region Bielsko-Żywiecki – 26 wspólnot. W drugim dniu kapituły Regionu Katowickiego odbyły się kapituły w nowo powstałych regionach i wybrano na nich nowe rady.

W roku 2010 ukazała się wkładka do kwartalnika „Pokój i Dobro” zatytułowana „Rycerskie Hasło”. Ukazywała się w nim do nr. 2. roku 2015. Następnie zaprzestano druku osobnej wkładki i wydzielono w kwartalniku dział poświęcony tej tematyce.

9 kwietnia 2011 roku Rada Regionu Katowickiego odebrała relikwie bł. Anieli Salawy z kościoła pw. św. Franciszka w Krakowie z rąk o. Stanisława Sikory OFMConv. Uroczyste wprowadzenie relikwii nastąpiło w święto NMP Matki Kościoła (13 czerwca 2011). Asystent regionu o. Tobiasz Kołodziejczyk OFM przygotował region do peregrynacji tychże relikwii, a od 8 października 2011 rozpoczęły się odwiedziny tych relikwii we wspólnotach miejscowych FZŚ Regionu Katowickiego. Przebieg peregrynacji udokumentowano w odrębnej kronice peregrynacji.

Od roku 2012 do nadal przełożoną Regionu Katowickiego jest s. Julia Niemiec. Aktualnie trwa trzecia kadencja rady pod jej kierownictwem. Wzorem lat ubiegłych kontynuuje przedsięwzięcia swoich poprzedników. Zainicjowała bardzo potrzebny proces archiwizacji dokumentów FZŚ w regionie, który trwa nadal. 19 marca 2013 roku siostra przełożona wystosowała list gratulacyjny z życzeniami do Ojca Świętego Franciszka. W kwietniu 2013 roku Rada RK otrzymała w odpowiedzi list z podziękowaniami ze Stolicy Apostolskiej. Informacja o tym ukazała się w tygodniku „Gość Niedzielny” w dodatku katowickim pt. „Buona sera Katowice”.

W 2015 roku na kapitule regionu została zredukowana liczba radnych z 18 do 9 członków, co usprawniło pracę Rady. 17 kwietnia 2015 roku przełożona regionalna podjęła pozytywną decyzję o przyłączeniu do Regionu Katowickiego wspólnoty z parafii św. Antoniego z Dąbrowy Górniczej-Golonogu. W 2016 roku podczas obchodów Światowych Dni Młodzieży zainicjowała zorganizowanie pantomimy wykonanej przez siostry z okręgu sosnowieckiego oraz zaprosiła zespół z Koniakowa.

24 czerwca 2017 roku miało miejsce spotkanie z o. Michaelem A. Perzym OFM, ministrem generalnym braci mniejszych, z członkami FZŚ.

Przełożona narodowa s. Joanna Berłowska przedstawiła ojcu generałowi działalność FZŚ w Polsce, natomiast s. Julia Niemiec działalność FZŚ na Śląsku. Obecni byli również Rycerze św. Franciszka.

9 września 2017 roku Rada RK swoje miesięczne posiedzenie odbyła w klasztorze w Krakowie przy bazylice franciszkanów, gdzie znajduje się grób bł. Anieli Salawy. Podczas Mszy św. ku czci bł. Anieli prosiliśmy Boga o jej kanonizację. Z kolei 11 sierpnia 2018 roku Rada obradowała w parafii św. Franciszka i św. Klary w Tychach. Rada pragnie podtrzymać tradycję odbywania jednego posiedzenia w roku na wyjeździe.

6 października 2018 roku w Panewnikach odbyło się sympozjum, zorganizowane przez Radę RK, z okazji 40. rocznicy zatwierdzenia Reguły FZŚ i 30. rocznicy powstania struktur FZŚ w Polsce. Natomiast w roku 2019 zainicjowano wspólną formację nowicjatu w regionie, którą prowadzi asystent z pomocą Rady RK.

W regionie przez całe 30 lat istnienia odbywa się bardzo dużo różnorodnych spotkań wspólnotowych, w których bierze udział Rada Regionu, a są to ważne jubileusze w regionie, rekolekcje, dni skupienia, spotkania braterskie, a także wszelkie szkolenia formacyjne, systematycznie organizowane. We wrześniu 2016 roku zorganizowano pielgrzymkę do Radeczniczy, Leżajska i innych pięknych miejsc. Należy w tym miejscu przytoczyć fakt, że 20 listopada 2016 roku w kościele św. Jacka w Bytomiu biskup gliwicki Jan Kopiec udzielił konsekracji s. Eugenii Matusiak, przełożonej tamtejszej wspólnoty, i od tego dnia s. Eugenia jest wdową konsekrowaną.

Rycerze św. Franciszka

Wielką ozdobą naszego regionu są Rycerze św. Franciszka. Wspólnoty RF istnieją w Katowicach-Podlesiu, Rudzie Śląskiej i Świętochłowicach. Rycerze mają swoje letnie i zimowe rekolekcje. W radzie regionu osobą odpowiedzialną za kontakt z RF jest obecnie s. Leokadia Puto. Asystentem RF był oddany i wielce zaangażowany śp. o. Sylwester Haśnik OFM, a obecnie asystentami są o. Zbigniew Kołodziejczyk OFMCap oraz o. Kryspin Mańczak OFM.

Młodzież Franciszkańska

Asystentami wspólnot MF z ramienia Zakonu Braci Mniejszych w Panewnikach byli między innymi: o. Wit, o. Efraim, o. Aaron, oraz o. Wojciech. Wspólnota MF brała udział w nowej ewangelizacji w sosnowieckich parafiach. Z ramienia FZŚ za MF był wówczas odpowiedzialny br. Piotr Adamus, który zapraszał mistrza ds. formacji w RK z konferencjami franciszkańskimi dla MF. Młodzież spotykała się raz w tygodniu, a spotkania obejmowały formację, adorację, Mszę św. oraz agapę. Z MF wywodzą się także powołania do zakonu franciszkanów (o. Masseo oraz o. Mirosław), zakonu klarysek oraz do FZŚ. Należy podkreślić, że opieka duchowa ówczesnych ojców asystentów była wzorowa i przyciągała młodzież do duchowości franciszkańskiej. W kwartalniku była też drukowana czasowo wkładka dla MF.

„Domy dobroci”

Franciszkanie świeccy oprócz działalności polegającej na formacji chcieli również udzielać się społecznie, wyjść z faktyczną pomocą do potrzebujących. Prócz pracy charytatywnej w parafiach zakładano „Domy dobroci” w Tychach i w Chorzowie-Klimzowcu, w Panewnikach, a w Dobrzycach – Dom Pomocy Społecznej. Odbywały się w nich także spotkania z MF. Warte podkreślenia jest prowadzenie przez franciszkanów świeckich z Sosnowca Banku Żywności. Najbardziej oddanym tej sprawie tercjarzem był br. Wojciech Namysłowski, który do dzisiaj czynnie pełni w nim posługę na rzecz potrzebujących. Z ramienia Rady Regionu towarzyszyli mu wówczas: śp. br. Tadeusz Adamik, br. Henryk Gładysz oraz br. Franciszek Karmański. W tym miejscu warto wspomnieć o wspólnotach z parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Bytomiu, która współpracuje z Caritas Diecezji Gliwickiej i w ten sposób pomaga potrzebującym.

Drodzy Czytelnicy, oddaję ten tekst o niektórych ważnych wydarzeniach z historii 30 lat istnienia Regionu Katowickiego w telegraficznym skrócie, dla przypomnienia i ku pamięci przyszłych braci i siostr. Wybaczcie, jeśli coś pominęłam.

s. Julia Niemiec,
przełożona Regionu Katowickiego

KOMUNIKATY DLA REGIONU KATOWICKIEGO

1. Informuję, że decyzją ojca prowincjała Antonina Brząkalika OFM **od stycznia 2021 roku asystentem** duchowym Regionu Katowickiego FZŚ **jest o. Maciej Kucz OFM** (obecnie przebywa w klasztorze w Tychach). Nadal drugim asystentem jest o. Zbigniew Kołodziejczyk OFM Cap.

2. Informuję wszystkie wspólnoty Regionu Katowickiego, że **17 kwietnia 2021 roku** na podstawie KG FZŚ art. 63, pkt 2a odbędzie się **Kapituła Wyborcza Regionu Katowickiego FZŚ**. Poprzedzi ją dzień wcześniej, 16 kwietnia 2021 roku, wizytacja, zaległa z powodu pandemii.

Zwracam się do wszystkich franciszkanów świeckich o modlitwę w tej intencji.

s. Julia Niemiec, przełożona Regionu Katowickiego

100-LECIE FZŚ PRZY BAZYLICE
ŚW. ANDRZEJA APOSTOŁA W OLKUSZU

W roku 2020 wspólnota franciszkanów świeckich przy bazylisce pw. św. Andrzeja Apostoła w Olkuszu obchodziła jubileusz 100-lecia swojego istnienia. Z tej okazji 11 października o godz. 13 w olkuskiej bazylisce została odprawiona Msza św. pod przewodnictwem ordynariusza diecezji sosnowieckiej bp. Grzegorza Kaszaka. Uczestniczyli w niej



m.in. wojewoda małopolski Łukasz Kmita; burmistrz Miasta i Gminy Olkusz Roman Piaśnik; o. dr Lucjusz Wójtowicz OFM, asystent duchowy FZŚ w Olkuszu; ks. prał. Mieczysław Miarka – proboszcz parafii; ks. dziekan Henryk Chmiela; ks. prał. Stefan Rogula – opiekun wspólnoty miejscowej FZŚ; przełożona Regionu Katowickiego s. Julia Niemiec; opiekunka okręgu sosnowieckiego s. Helena Gniodor; goście przybyli z innych parafii i wspólnot franciszkańskich oraz siostry i bracia olkuskiej wspólnoty FZŚ z przełożonym br. Tomaszem Gajewskim.

Msza św. rozpoczęła się od uroczystej procesji z krzyżem i relikwiami św. Franciszka z Asyżu. Serdeczne słowa powitania wygłosił ksiądz proboszcz. Następnie

został odczytany okolicznościowy list z Watykanu (z datą 27 sierpnia) w imieniu papieża Franciszka, złożony na ręce o. Lucjusza Wójtowicza OFM, skierowany do wspólnoty FZŚ w Olkuszu. List zawiera serdecznie życzenia Ojca Świętego z okazji 100-lecia istnienia olkuskiej wspólnoty, słowa modlitwy za zmarłych członków zakonu, jak również błogosławieństwo dla wszystkich tercjarzy, ich duszpasterzy oraz rodzin. Zarys historii III zakonu w olkuskiej parafii przedstawił opiekun FZŚ w Olkuszu ks. Rogula.

Biskup Grzegorz Kaszak wygłosił homilię, w której podkreślił szczególne znaczenie w dzisiejszym świecie jednego z największych świętych Kościoła katolickiego – św. Franciszka z Asyżu oraz ukazał cha-

ZARYS HISTORII III ZAKONU W PARAFII ŚW. ANDRZEJA W OLKUSZU
PRZEDSTAWIONY PRZEZ KS. PRAŁ. STEFANA ROGULĘ, OPIEKUNA FZŚ W OLKUSZU

Zorganizowany kult św. Franciszka, w postaci funkcjonującego zastępu tercjarzy, w olkuskiej parafii pw. św. Andrzeja Apostoła istniał od 1895 roku. Pierwszy nowicjat miał miejsce w 1892 roku. W archiwum zakonu widnieją m.in. miejscowości, z jakich rekrutowali się bracia i siostry III zakonu, jak również protokoły z walnych zebrań, książki kasowe, dokumenty wpłat na prenumeratę czasopisma „Dzwonek III Zakonu”. 25 czerwca 1920 roku biskup diecezji kieleckiej Augustyn Łosiński na ręce ówczesne-

go proboszcza ks. kan. Marcina Smółki przesłał dokument w języku łacińskim, wyrażający zgodę na utworzenie *Stowarzyszenia III Zakonu Świeckiego św. Franciszka Serafickiego w parafii Olkusz i udzielający upoważnienia Wielbnemu Ojcu Czesławowi Bogdalskiemu, aby kanonicznie wprowadził to pobożne stowarzyszenie, sporządzając na piśmie dowód jego utworzenia*. Z kolei kapłan Zakonu Braci Mniejszych (ojców bernardynów) o. Czesław Bogdalski, wizytator i kierownik III Zakonu św. Franciszka, posiadając stosowne

uprawnienia otrzymane od ministra prowincjalnego, w obecności świadków erygował 9 września 1920 roku, stosownym dokumentem w języku łacińskim, Kongregację III Zakonu pod wezwaniem i opieką św. Jana Kantego w Olkuszu. Pod dokumentem widnieją podpisy m.in. o. Czesława i ks. proboszcza Marcina Smółki oraz dwóch parafian. W 1970 roku biskup kielecki ks. dr Jan Jaroszewicz na ręce ks. prał. Andrzeja Marchewki wystosował piękny w swojej treści list z datą 30 maja 1970 roku, w którym udzielił paster-



ryzmaty FZŚ. Powiedział, że „Święty Franciszek z Asyżu w swojej *Pieśni słonecznej* oddał chwałę Bogu, ukazał swoją miłość do Stwórcy i świata stworzonego. Gwiazdy, słońce, księżyc, wiatr, wodę, ogień, ziemię, śmierć cielesną nazwał braćmi i siostrami”. Mówiąc o charyzmatkach, wskazał główne cechy życia franciszkanów świeckich, mianowicie „życie w świeckim stanie zgodne z nauką Ewangelii, okazywanie braterstwa wobec bliźniego (szczególnie grzesznika, potrzebującego, nieprzyjaciela), szacunek do przyrody, pokutę, pokorę, radość franciszkańską, cierpliwość”.

Z okazji jubileuszu wspólnota franciszkanów świeckich ufundowała dla parafii ornat z wizerunkiem św. Franciszka z Asyżu.

Na zakończenie uroczystości słowa podziękowania dla wszystkich zaangażowanych w obchody jubileuszu wygłosił przełożony tejże wspólnoty br. Tomasz Gajewski. Po Mszy św. uczestnicy zostali zaproszeni na poczęstunek.

Spotkania olkuskiej wspólnoty FZŚ odbywają się w każdą drugą niedzielę miesiąca, po Mszy św. o godz. 11.30, w Domu św. Jana Pawła II.

s. Iwona Rams



Watykan, 27 sierpnia 2020 r.

Czcigodny Ojciec,

odpowiadając na list z dnia 11 sierpnia br., pragnę w imieniu Jego Świątobliwości Franciszka podziękować za informacje o stuleciu istnienia Wspólnoty Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Olkuszu.

Franciszkańska droga jest jedną z wielu dróg prowadzących do świętości, na którą wkraczają także świeccy bracia i siostry. Jest powołaniem i wyzwaniem, jak również zobowiązaniem do szczególnego świadectwa we wspólnocie wierzących oraz w zlaicyzowanym świecie. By spełnić to powołanie trzeba pozwolić, by łaska otrzymana na chrzcie świętym owocowała. *Pozwól – pisze Papież – aby wszystko było otwarte na Boga i dlatego wybierz Jego, wybieraj Boga wciąż na nowo. Nie zniechęcaj się, ponieważ masz moc Ducha Świętego do tego, by świętość była możliwa. Ona w głębi jest owocem Ducha Świętego w twoim życiu (por. Ga 5, 22-23) (Adhort. apost. Gaudete et exsultate, 15).*

Łącząc się w modlitwie z Ojcem Asystentem oraz Siostrami i Braćmi z Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Olkuszu, Ojciec Święty życzy, by obchody 100-lecia istnienia Waszej Wspólnoty, pogłębiły w każdym z Was więź z Chrystusem i Kościołem. Swoją pamięcią ogarnia także zmarłych Członków Zakonu. Wszystkim Tercjarzom, Ich Duszpasterzom oraz Rodzinom Jego Świątobliwość udziela swego błogosławieństwa.

W Chrystusie

✠ Edgar Peña Parra
Substytut Sekretariatu Stanu

Przewielebny Ojciec
O. Lucjusz WÓJTOWICZ, OFM
Asystent FZŚ
ul. Panewnicka 76
40-760 Katowice
POLONIA

skiego błogosławieństwa dla III zakonu franciszkańskiego w parafii Olkusz z okazji złotego jubileuszu jego istnienia i działalności.

W działalności wspólnoty nie było żadnej przerwy czasowej. W mniejszej czy większej grupie wierni z naszej społeczności parafialnej i sąsiednich starali się realizować wskazania św. Franciszka i żyć jego duchem, nie przestawali przeżywać swoich comiesięcznych zgromadzeń. Jest to niewątpliwie zasługa duszpasterzy parafii św. Andrzeja Apostoła oraz stałej opieki ojców franciszkanów.

Z wielkim oddaniem służy wspólnocie miejscowej siostra okręgowa Helena Gniodorz. Obecnie we wspólnocie jest 13 osób po profesji wieczystej i 4 osoby przygotowujące się do profesji czasowej. Dziękujemy Panu Bogu za te lata istnienia i działalności Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w naszej parafii, za szerzenie kultu Biedaczyny z Asyżu – charyzmatycznego Zakonodawcy, wielkiego skarbu Kościoła Chrystusowego. (...) Tym większa radość, że jubileusz wspólnoty zbiegł się z 100. rocznicą odzyskania niepodległości

przez Polskę, z 100. rocznicą urodzin św. Jana Pawła II, w czasie oczekiwania na beatyfikację sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego, jak również w roku beatyfikacji Carla Acutisa (1991–2006) – piętnastolatka, pochowanego w Asyżu, orędownika braci i siostr FZŚ. Mamy ogromną nadzieję, że w dzień jubileuszu Pan wszelkiego dobra pomnoży w nas dar łaski, a opieka Bogarodzicy będzie towarzyszyła przez dalsze lata działalności FZŚ w parafii św. Andrzeja Apostoła i wyprosi u Pana Boga nowe powołania do zakonu.

100-LECIE WSPÓLNOTY FZŚ PRZY PARAFII ŚW. JACKA W BYTOMIU



Kamieniem węgielnym naszej Wspólnoty jest Jezus. W nim ze-
spala się cała budowla naszego życia
osobistego, nasze powołanie do róż-
nych stanów, w tym do tercjarskiego.
Jesteśmy duchową świątynią, by stano-
wić duchowe kapłaństwo do składania
duchowych ofiar wzorem św. Francisz-
ka i świętych franciszkańskich, którzy
poszli jego śladem.

100 lat temu nasi poprzednicy, bra-
cia i siostry, stworzyli dla następnych
pokoleń franciszkańską wspólnotę ter-
cjarską, krzewiąc duchowość św. Fran-
ciszka. Świadczą o tym liczne powoła-
nia. Na dzień erygowania wspólnoty
wynosiła ona 126 profesów. Wspól-
nota, według zapisu zanotowanego
w zeszycie III Zakonu św. Franciszka
przy parafii św. Jacka w Bytomiu, w la-
tach 1884–1900 liczyła 24 profesów,
od 1900 do 1910 roku – 59 profesów
(w tym okresie wstąpiło 35 osób). W la-
tach 1910–1920 do wspólnoty wstą-
piło aż 67 osób. Warto zaznaczyć, że
16 maja 1920 roku profesję wieczystą
złożyło 12 osób.

O naszych braciach i siostrach, któ-
rzy odeszli do wieczności, pamięta-
my w modlitwach i Mszach Świętych.
Historia tej wspólnoty utkana jest ze
wspomnień jej członków, zarówno tych
pisanych, jak i przekazanych ustnie. Po

burzliwych, minionych czasach nie
można było odnaleźć wcześniejszych
zapisów i kroniki. Wspólnota w począt-
kowym etapie tworzenia się podlegała
pod duchową opiekę ojców franciszka-
nów z Opola i Radę Regionu Opolskie-
go. Akt erygowania wspólnoty z 1920
roku został utracony i dlatego 1 kwiet-
nia 2006 roku otrzymaliśmy Dekret Re-
erekcji podpisany przez ministra pro-
wincjalnego o. Ezdrasza Biesoka OFM.

W latach 1957 i 1959 wspólnota
(inicjatorem była s. Emilia, wieloletnia
przełożona; ducha franciszkańskiego
przekazała swojej córce s. Marii Jendro-
sek, która także była wieloletnią przeło-
żoną w naszej wspólnotcie) ufundowała
dwie chorągwie – jedną NSPJ dla para-
fii i drugą dla FZŚ. Na niej jest namalo-
wany obraz stygmatyzacji św. Francisz-
ka z napisem u góry: *ST. FRANCISCE*, na
dole *ORA PRO NOBIS*, z drugiej strony
namalowany jest herb franciszkański
i napisy: u góry *DEUS MEUS*, na dole *ET
OMNIA* i *III Ordo s. Francisce Bytom s. HY-
ACITHUS 1959*.

Wspólnota opiekowała się jej chory-
mi członkami. Przełożona przydzielała
jednego lub dwoje chorych pod opiekę
najbliżej mieszkających danego profe-
sa. Opieka polegała na odwiedzinach,
przekazywaniu wieści z życia wspólno-
ty, a wspólnotcie wieści o chorym ter-
cjarczy. Na spotkaniach była prowadzo-
na formacja z „Głosu św. Franciszka”
oraz dyskusja tematyczna.

W celu wybrania delegata repre-
zentującego wspólnoty miejscowe FZŚ
w Radzie Regionu Opolskiego s. Maria
Hartmann zorganizowała spotkanie
w parafii Świętej Trójcy w Bytomiu. De-
legatem została wybrana s. Eugenia
z parafii św. Jacka w Bytomiu. Około
roku 1997 nasza wspólnota została
przyłączona do Regionu Katowickiego
FZŚ i pod opiekę duchową ojców fran-
ciszkanów z Panewnik.

Pierwsza kapituła wspólnoty po
przyłączeniu do Regionu Katowickie-
go odbyła się 13 czerwca 1997 roku.
W skład zarządu weszły: przełożona –
s. Eugenia Matusiak, zastępca przeło-
żonej – s. Helena Rudnicka, sekretarz –

s. Maria Ułanowicz i skarbnik – s. Ma-
ria Jendrosek (wieloletnia przełożona).
Pierwszym asystentem został o. Horacy
Jagiella OFM.

Kronika wspólnoty została założona
w 1997 roku. Prowadziła ją s. Helena.
Spisane historie świadczą o życiu na-
szej wspólnoty i jej działalności oraz
życiu Kościoła powszechnego. Wspól-
nota brała udział w akcji Pomoc Powo-
dzianom w lipcu 1997 roku, poszkodowa-
nym przez tzw. powódź tysiąclecia.

W 1998 roku rada naszej wspólnoty
wzięła po raz pierwszy udział w szkole-
niu sekcijnym w parafii św. Wojciecha
w Bytomiu. Szkolenie prowadził prze-
łożony Regionu Katowickiego br. Hen-
ryk Cuber i członek Rady Regionu br.
Gerard Wójcik. Od tego czasu uczest-
niczymy regularnie w szkoleniach or-
ganizowanych przez Radę Regionu.
W tym samym roku zakupiono pieczęt-
kę dla wspólnoty oraz relikwiarz dla
parafii. 6 czerwca 1999 roku, za zgodą
ks. proboszcza Józefa Ledwika, odbyło
się uroczyste wprowadzenie relikwii
św. Franciszka do naszej parafii. Na uro-

Z okazji jubileuszu bytomskiej
wspólnoty 11 października 2020
roku w kościele św. Jacka została
odprawiona uroczysta Msza św.,
której przewodniczył proboszcz
parafii ks. Krzysztof Karkoszka.
W imieniu Rady Regionu Katowic-
kiego obecna była s. Magdalena
Lipowicz, zastępca przełożonej re-
gionalnej. Po Mszy św. uczestnicy
zostali zaproszeni na poczęstunek.
Serdeczne podziękowania wspól-
nota kieruje do wszystkich przyby-
łych gości na to świętowanie.



czystości obecny był o. Emil Paławski OFM, ówczesny asystent prowincjalny. Zaprośiliśmy również wszystkie wspólnoty FZŚ z Bytomia, by razem z nami w duchu radości przywitać relikwie św. Franciszka.

Staramy się jako wspólnota FZŚ, w ramach swych możliwości, włączać się w akcje proponowane przez rady wyższego szczebla oraz w inne inicjatywy, np. na Światowe Dni Młodzieży – Wioska Franciszkańska, na dzwony w Afryce i inne cele charytatywne (także w parafii). Bierzymy czynny udział w życiu parafii i w uroczystościach parafialno-liturgicznych, w nabożeństwach fatimskich, majowych, czerwco-

wych i październikowych, kiedy prowadzimy Różaniec. W okresie Wielkiego Postu uczestniczymy w rekolekcjach parafialnych i innych nabożeństwach, ponadto również w spotkaniach braterskich w Panewnikach, organizowanych przez Radę Regionu, spotkaniach okręgowych i szkoleniach oraz rekolekcjach dla FZŚ. Pamiętamy również w modlitwie o kapłanach (założone Margaretki). Ogarniamy troską i modlitwą także chorych. Mamy comiesięczne Msze św. w intencjach wspólnoty, adorujemy Najświętszy Sakrament, prowadzimy Koronkę do Bożego Miłosierdzia, należymy do róż różańcowych. Zajmujemy się upiększaniem świątyni. Razem

z innymi wspólnotami łączymy się również w apokat modlitwy w różnych intencjach.

Będąc świadomi, że zostaliśmy obdarzeni wieloma łaskami i darami oraz że jesteśmy włączeni w charyzmat św. Franciszka, założyciela trzech zakonów, i w jego duchowość, wyrażamy swoją wdzięczność Bogu słowami hymnu: „Najwyższy, wszechmogący, dobry Panie, Twoja jest sława, chwała i cześć, i wszelkie błogosławieństwo. Tobie jedynemu, Najwyższy, one przystoją i żaden człowiek nie jest godny wymówić Twojego imienia” (*Pieśń słoneczna*).

s. E. Matusiak, przełożona wspólnoty

ŚWIADECTWO MOJE POWOŁANIE I POSŁUGA WE FZŚ

Moje spotkanie ze św. Franciszkiem rozpoczęło się na Górze Świętej Anny 13 września 1985 roku na Apele Jasnogórskim. Ojciec Roger Warsitz OFM zapraszał nas do wstąpienia do III Zakonu św. Franciszka. Z pomocą Ducha Świętego podjęłam decyzję o podejściu do ołtarza i w postawie klęczącej, ogarnięta miłością Bożą, wstąpiłam do III Zakonu św. Franciszka, rozpoczynając rok próby wychowania w duchowości franciszkańskiej (obecny nowicjat). W dniu, w którym wstąpiłam do zakonu, otrzymałam Regułę FZŚ, sznur i szkaplerze św. Franciszka i MB. Szkaplerznej. Po przystąpieniu dziękowałam Bogu za dar powołania i bycia we FZŚ, mając w sobie radość, że moim wzorem w rozwoju duchowym będzie św. Franciszek. Wspólnota miejscowa, co warto wspomnieć, na ówczesne czasy należała pod kierownictwo ojców franciszkanów z Opola i Radę Regionu Opolskiego, później została przeniesiona pod duchową opiekę franciszkanów z Panewnik i Radę Regionu Katowickiego.

W małej latorośli św. Franciszka, jaką jestem, Bóg Ojciec z pomocą Ducha Świętego i Maryi rozwijał i rozwija dalej moje życie duchowe wzorem św. Franciszka, tak że mogłam je pogłębiać i złożyć profesję wieczystą 8 grudnia 1986 roku w parafii św. Jacka w Bytomiu. Będąc już tercjarką, starałam się sumiennie wypełniać przyrzeczenia, gdzie posłu-

żenie było dla mnie jako pierwsze, można rzec święte, w wypełnianiu zadań we wspólnocie. Wspomnę jedno z wielu zadań, jakie nasza wspólnota FZŚ w parafii św. Jacka pełniła, a mianowicie: opieka nad chorym, którego przydzielała siostra przełożona. Pod moją opieką była s. Agnieszka. Opieka ta składała się z odwiedzin dwa razy w tygodniu. Nasze spotkania były wzajemnym ubogacaniem siebie tak, że wytworzyła się nić przyjaźni. Dzięki Bogu godziłam swe obowiązki bycia we FZŚ z pracą zawodową i wychowaniem trójki dzieci.

W 2006 roku, wzorując się na św. Franciszku i jego miłości do Maryi, zapoczątkowałam Godzinę Łaski w parafii św. Wojciecha za zgodą o. Radomira, proboszcza parafii, ówczesnego asystenta FZŚ w Bytomiu. Jako duchowa córka Biedaczyny z Asyżu włączyłam się do postów dodatkowych we FZŚ, które obowiązywały trzy razy w roku. Miłość do Trójcy Świętej oraz Maryi nie pozwalała na to, bym nie pragnęła wzrostu duchowego, by być bliżej Boga, a On mnie.

Życie we FZŚ związane jest również z różnymi funkcjami. Posługa moja obejmowała następujące funkcje: delegat do pośredniczenia między wspólnotami w Bytomiu i Radę regionu Opolskiego, sekcja FZŚ dla Bytomia, Świętochłowic i Chorzowa Batorego, pomoc w wypełnianiu sprawozdań rocznych, skarbnik i przełożona wspólnoty miejscowej.

W Radzie Regionu Katowickiego pełniłam funkcję skarbnika i prowadziłam szkolenia dla skarbników. Nadal dzielę się swym talentem i służę radą i pomocą przy wypełnianiu sprawozdań.

Od 34 lat biorę czynny udział w życiu wspólnoty FZŚ oraz parafii poprzez rekolekcje, na których bywałam dwa razy do roku (obecnie już mniej ze względu na zdrowie), brałam również udział w rekolekcjach *lectio divina* w czterech etapach. Życie we wspólnocie ma różne barwy... Tworzymy dzieło św. Franciszka jak najlepiej potrafimy przez modlitwę, cierpienie, przez uczestnictwo w życiu parafii.

Bóg zaplanował dla mnie jeszcze jedną drogę bycia z Nim przez konsekrację.

Uroczystą konsekrację wdowy przyjął 20 listopada 2016 roku z rąk ks. bp. Jana w uroczystość Chrystusa Króla. Był to dla mnie niewypowiedziany dar – prezent samego Boga. Staram się dalej pełnić wolę Boga w swym życiu najlepiej jak potrafię i ofiarować Mu swe cierpienia.

Dziękuję Trójcy Świętej za każdy dar, jaki otrzymałam, i każde moje powołanie bycia żoną, matką, tercjarką i wdową konsekrowaną. Dziękuję Bogu za każdego kierownika duchowego i spowiednika oraz kapłanów, którzy udzielali mi sakramentów: chrztu św., Pierwszej Komunii św., bierzmowania, małżeństwa, pokuty i za każdego, który przyczynia się do mego wzrostu duchowego i osobistego, jak i całej wspólnocie FZŚ oraz swoim rodzicom.

Eugenia Matusiak OFS/OVD

NOC POKUTY W SANKTUARIUM MB FATIMSKIEJ W TURZY ŚLĄSKIEJ



We wtorek 29 września 2020 roku franciszkanie świeccy z Regionu Rybnickiego wraz z innymi wiernymi uczestniczyli w Nocy Pokuty u MB Fatimskiej w Turzy Śląskiej. W tym roku z wiadomych przyczyn (pandemia koronawirusa) było nas znacznie mniej w porównaniu z innymi latami, ale Bogu dzięki, że w ogóle mogliśmy się tu spotkać. Czuwanie rozpoczęliśmy o godz. 19. Koronką do

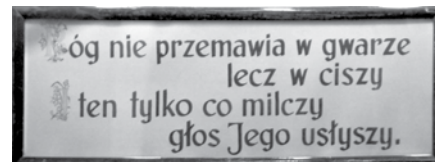
Siedmiu Radości NMP. Rozważania przygotowała s. Cecylia Chmielińska, przełożona regionalna. Brat Izidor poprowadził Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Potem nastąpiło powitanie wszystkich pielgrzymów przez miejscowego proboszcza ks. Kazimierza Czempieła i odsłonięcie obrazu Matki Bożej Fatimskiej oraz modlitwa, przebłaganie i prośby.

O godz. 20.30 została odprawiona Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Kazimierza, a homilię wygłosił o. Ernest Ogar OFM. Oprawę liturgiczną przygotowali franciszkanie świeccy. Po Mszy św. były wystawienie Najświętszego Sakramentu i godzina przebłaganie oraz procesja eucharystyczna wokół kościoła. Po błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem nastąpiło zasłonięcie obrazu, ale franciszkanie świeccy pozostali jeszcze w kościele, by odmówić tajemnice bolesne Różańca. Noc Pokuty zakończyła się o godz. 23. Składamy serdeczne „Bóg zapłać” ks. Kazimierzowi Czempielowi za możliwość uczestniczenia FZŚ w Nocy Pokuty, za przewodniczenie Mszy św., o. Ernestowi za wygłoszoną homilię, a wszystkim pielgrzymom za wspólną modlitwę.

s. Helena Młyńczyk

Z homilii o. Ernesta: „Gromadzimy się wszyscy w tym wieczniku. Do wieczery zasiada z nami sam Jezus Chrystus. Zasiada z nami również Maryja. Możemy zajrzeć w Jej oczy, w Jej serce. Do zajęcia miejsca przy stole eucharystycznym zaproszeni są aniołowie, archaniołowie. Przy tym stole zasiadają również wszyscy święci. Z tego stołu będziemy wszyscy spożywać. Jest to jeden stół – Boga Ojca, Boga Syna i Boga Ducha Świętego. Jest to zawsze jedna i ta sama ofiara Jezusa Chrystusa. Przychodzimy, by nakarmić się Bożym słowem, Bożym Ciałem. Przychodzimy, by odnowić w sobie przymierze miłości, by rodzić dobre owoce. Dobry owoc to taki, który smakuje, pachnie, staje się zaczynem nowego życia. Nasze życie doczesne ma być życiem o zapachu Eucharystii, pachnieć jak chleb, ma być zdolne do przekazania pałeczki życia kolejnym pokoleniom. Eucharystia nadaje moc Bożą. Ojcowie Kościoła mówią, że chrześcijanie są duszą świata. My, franciszkanie świeccy, mamy wielką misję do spełnienia w tym świecie. Od jednego zaczyna się dużo. Trzeba zacząć od siebie, bo mogę się zmienić. Pomyślmy, co ja mogę zmienić w relacji mojej do innych. Tam zaprosimy Ducha Świętego, Jezusa. Zdejmijmy łańcuchy starego człowieka, a przywdziejmy nową szatę”.

REKOLEK



Od 5 do 8 października 2020 roku (poniedziałek–czwartek) w Kokoszycach odbyły się rekolekcje dla FZŚ Regionu Rybnickiego. Poprowadził je nasz asystent regionalny o. Dorian Plas OFM, a uczestniczyły w nich 32 osoby. Wszystkich przybyłych serdecznie powitał gospodarz tego miejsca ks. Janusz Wilk. Wieczorem, po wspólnej kolacji, na rozpoczęcie odprawiona została Msza św. z homilią.

Każdy następny dzień rozpoczynaliśmy Eucharystią o 7.30. W homiliach rozważane były słowa Ewangelii z danego dnia. W oprawę liturgiczną włączali się franciszkanie świeccy poprzez czytania, śpiew psalmów i prowadzenie pieśni. Również każdego dnia była wspólna modlitwa (liturgia godzin lub Droga Krzyżowa czy Różaniec, Koronka do Bożego Miłosierdzia, adoracja Najświętszego Sakramentu, Apel Jasnogórski). We wtorek i środę przed południem i po południu głoszone były konferencje. Była również okazja do spowiedzi. Natomiast w czasie wolnym można było pospacerować po uroczym parku, na którego terenie znajduje się dom rekolekcyjny, a piękna pogoda temu sprzyjała.

Tematy głoszonych przez o. Dorian konferencji: „Rozważania w duchu św. Franciszka Listu św. Jakuba Apostoła”. List ten zawiera jedynie 5 rozdziałów, ale jest bogaty w treści dotyczące codziennego życia każdego chrześcijanina. Kilka myśli z konferencji ojca, który mówił o...

...wytrwaniu... Kiedy spadają na nas różne doświadczenia, pokusy. Pan Jezus nigdy nie powiedział, że będzie nam łatwo. Gdyby tak było, że wszystko wychodzi nam dobrze,

CJE W KOKOSZYCACH

nie docenialibyśmy tego, co Pan Bóg nam daje. Święty Franciszek też miał pokusy i też był człowiekiem grzesznym, ale zawsze starał się być blisko Boga. Sama pokusa nie jest złem, ale nie trzeba jej ulegać. Pokusy są po to, by poznać siebie i unikać okazji do zła.

...wierze... Nasza wiara musi być autentyczna. Bywa tak, że człowiek dużo się modli, bywa w kościele, ale nie można z nim wytrzymać. Trzeba kształtować swój charakter, nie obrażać się, gdy ktoś zwróci nam uwagę, zważać na słowa, które wypowiadamy. Słowo ma niesamowitą siłę, może prowadzić innych do Boga i może ich oddalić od Boga. Starajmy się, żeby nasze słowa budowały. Żebyśmy dawali przykład, tak jak św. Franciszek. Do niego ludzie się garnęli, bo był dobry, bo jego wiara była autentyczna, poparta dobrymi czynami.

...grzechach języka... Święty Jakub chce nam pokazać, jaką wielką siłą jest słowo. Święty Franciszek przyciągał do siebie ludzi, bo ich słuchał. Dziś ludzie chcą być wysłuchani, bo są poranieni. Wielką kulturą jest wysłuchanie drugiej osoby. Jest to dla niej

bardzo ważne, że poświęciliśmy jej swój czas. Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Musimy sobie uświadomić, że nasze słowa mają wielką wartość. Możemy się zdenerwować i kogoś urazić, ale potem należy przeprosić. Mamy, tak jak św. Franciszek, iść do Chrystusa, do krzyża. Bóg nam przebacza w spowiedzi i trzeba też przebaczyć sobie. Trudno jest zaakceptować swoją grzeszność. Trzeba mieć nadzieję w Jezusie Chrystusie i nie dołować się.

...oczernianiu, obgadywaniu, plotkowaniu... jakież to jest złe, grzeszne. Ci, których się obgaduje, od tego się nie poprawia. Módlmy się za nich, bo każdy z nas nie jest lepszy. Patrzmy na siebie i zaczynamy nawrócenie od siebie. Starajmy się zmienić swoje życie, poprawić je. Prośmy Jezusa, abyśmy zaczęli od przemiany siebie. Nie przerażajmy się, że w czymś jeszcze nie pomagamy – popracujmy choć nad jedną rzeczą w sobie. Chodzi o to, żebyśmy byli zmobilizowani, a nie przestraszeni.

...modlitwie... Dopiero w niebie dowiemy się, jakie są owoce naszej



modlitwy. Nie martwmy się tym, że upadamy. Jezus chce, żebyśmy do Niego przychodzili. Módlmy się za innych i prośmy innych o modlitwę w naszych sprawach.

Nasze życie składa się z dobrych i złych momentów. Jak jest złe, to idziemy do kościoła, a jak dobrze, to zapominamy o Bogu. Dziękujemy Bogu za to, co mamy, śpiewamy hymn dziękczynienia. Rozejrzyjmy się, że mamy wiele, że nie jesteśmy sami. Radujmy się ze zwykłych rzeczy i za to dziękujemy Bogu. Święty Jakub mówi nam, że mamy Jezusa, gdy jest dobrze i gdy jest źle. Bądźmy dobrej myśli, bo Kościół jest Jezusa Chrystusa. Dziękujemy, że mamy kapłanów.

W ostatni dzień naszych rekolekcji podczas Mszy św. udzielony został sakrament chorych. Wspólny obiad w czwartek zakończył nasze rekolekcje.

Dziękujemy Bogu i św. Franciszkowi za ten święty czas rekolekcji. Składamy szczerze „Bóg zapłać” ks. Januszowi Wilkowi, siostrze jadwiziance i osobom świeckim za serdeczne przyjęcie nas, opiekę i wszelkie dobro. Słowa wdzięczności kierujemy do o. Doriana za podjęcie trudu poprowadzenia rekolekcji, za Msze św. sprawowane w naszych intencjach, za wspańnięte homilie i jakże bogate w treści wygłoszone konferencje, za wspólną modlitwę. Wierzimy, że te rekolekcje wydadzą obfite owoce. Wystarczy usłyszane słowa rozważać i według nich postępować w życiu. Wreszcie dziękujemy sobie wzajemnie, że mimo trudnej sytuacji epidemicznej przybyliśmy do Kokoszy, by razem pogłębić swoją wiarę.



s. Helena Młynczyk,
sekretarz Rady Regionu Rybnickiego

POŚWIĘCENIE SZTANDARU W KOSZARAWIE

W kościele parafialnym pw. św. Karola Boromeusza w Koszarawie 8 listopada 2020 roku w czasie sumy odpustowej został poświęcony sztandar FZŚ ufundowany przez wspólnotę. Poświęcenia dokonał o. Ludwik Bujok OFM z parafii pw. Stygmatów św. Franciszka z Asyżu w Koszarawie-Bystrej. Wspólnota FZŚ została założona w 1998 roku i liczy obecnie 28 członków, w tym 22 siostry i 6 braci. Ze względu na obostrzenia sanitarne uroczystość odbyła w skromnej oprawie i w kameralnym gronie.

br. Krzysztof Lach,
sekretarz wspólnoty



W poniedziałek 28 grudnia 2020 roku odbyła się adoracja Bożego Dzieciątka w bazylice franciszkańskiej w Panewnikach. Rozpoczęła się ona o godz. 11 przed Najświętszym Sakramentem, a poprowadzili ją o. Fryderyk Grzesiek OFM i s. Magdalena Lipowicz. Piękne modlitwy i rozważania były przeplatane wspólnym śpiewem kolęd, które ubogacały nasze serca i przedłużały bożonarodzeniowe świętowanie. Po odmówieniu Litanii do Dzieciątka Jezus s. Magdalena wypowiedziała do Dzieciątka Jezus następujące słowa: „Żeby Ci nie było zimno, ogrzeję Cię swoim sercem. Żeby Ci nie było smutno, rozweselę Cię śpiewem. Żeby Ci nie było ciemno, rozjaśnię stajenkę światłem mojej wiary. Pragnę, aby było Ci dobrze, utulę Cię i ukołyszę swoją miłością”. Słowa te niejednemu z obecnych zapadły głęboko w pamięć i serce. Na zakończenie adoracji o. Fryderyk pobłogosławił indy-

ADORACJA BOŻEJ DZIECINY W PANEWNIKACH

widualnie każdego z nas Najświętszym Sakramentem.

Następnie została odprawiona Msza św. pod przewodnictwem o. Lucjusza Wójtowicza OFM, który również wygłosił do nas słowo Boże. Powiedział między innymi bardzo znaczące słowa: „Święty Franciszek mówił, że Bóg jest obecny wśród nas i że dokonało się wielkie dzieło Wcielenia Syna Bożego. Bóg został złożony w żłóbku jako przyszły Zbawiciel. Nowo narodzony Jezus przyniósł nam w darze pokój, radość i nadzieję. Święty Franciszek nie pozostaje obojętny na miłość Jezusa i daje nam szczególne powołanie, a zarazem zadanie bycia dobrym człowiekiem i by godnie głosić Boga wszystkim ludziom w dzisiejszych

czasach. Święty Franciszek uczy nas, jak w prostocie i pokorze służyć bliźnim. Niech to dzisiejsze spotkanie będzie dziękczynieniem za dar życia każdego z nas i abyśmy wzorując się na św. Franciszku, żyli lepiej i piękniej, dając innym za wzór dobre świadectwo życia”.

Na zakończenie Eucharystii o. Lucjusz skierował do wszystkich obecnych braci i sióstr podziękowanie za wspólną modlitwę. Uroczystość była dla nas wspaniałą ucztą duchową, umacniając naszą wiarę i dając nam nadzieję, że nowo narodzony Jezus zamieszka w naszych sercach na zawsze.

s. Grażyna z Bytomia



POŻEGNANIA

Ojciec Janusz Andrzej Dziedzic OFM zmarł 26 października 2020 roku w szpitalu w Cieszynie. Żył 55 lat, w zakonie 37, w kapłaństwie 28.

Urodził się 18 czerwca 1965 roku w Bytomiu. Pochodził w rodziny robotniczej. Swoją edukację w szkole podstawowej rozpoczął w 1971 roku, a po jej ukończeniu w 1980 roku podjął naukę w Liceum Zawodowym o profilu mechanik automatyki przemysłowej i urządzeń precyzyjnych w Świętochłowicach.

Pod koniec roku 1983 złożył prośbę o przyjęcie do Zakonu Braci Mniejszych Prowincji Wniebowzięcia NMP. Życie zakonne rozpoczął postulatem w Kobylinie. W sierpniu 1984 roku został przyjęty do nowicjatu i przyjął imię Janusz.

W latach 1986–1992 studiował w seminarium w Panewnikach. W tym czasie, 8 grudnia 1990 roku, złożył profesję uroczystą na ręce ówczesnego wikariusza prowincji o. Hieronima Dłubisa OFM. Biskup Gerard Bernacki wyświęcił go 8 maja 1991 roku na diakona, a 14 maja 1992 roku na prezbitera.

Po święceniach o. Janusz został skierowany na placówkę do Starych Panewnik. Przez 2 lata pełnił funkcje wiceanimatora Duszpasterstwa Powołań i katechety. Na mocy obediencji z 16 sierpnia 1994 roku udał się do Górek Wielkich, gdzie przyjął urząd wikarego domu. Ponadto został wybrany wikariuszem parafialnym, regionalnym asystentem Franciszkańskiego Zakonu Świeckich na rejon południowy Prowincji Wniebowzięcia NMP oraz wiceanimatorem duszpasterstwa powołań. Po

rocznym pobycie w Górkach Wielkich Kongres Kapitulny prowincji z 1995 roku wybrał o. Janusza na gwardiana domu zakonnego w Rybniku, którym był przez 6 lat. W tym czasie posługiwał również jako rejonowy asystent FZŚ. Od 1997 roku pełnił również posługę ekonoma domu. W 2001 roku o. Janusz udał się na kolejną placówkę – do Zabrza, gdzie był ekonomem domu i proboszczem parafii. W marcu 2002 roku do jego obowiązków doszedł urząd wikarego domu. Pod koniec 2002 roku został skierowany do Chorzowa w celu podratowania zdrowia. W czerwcu 2003 roku o. Janusz ponownie został skierowany na placówkę do Górek Wielkich. Przebywał tam aż do śmierci. W tym czasie pełnił funkcję asystenta regionalnego FZŚ [po podziale Regionu Katowickiego w 2009 roku został asystentem nowo powstałego Regionu Bielsko-Żywieckiego – przyp. red.], a także sprawował urzędy: gwardiana domu zakonnego (2004–2013), wikarego i ekonoma domu (2013–2020).

Msza św. żałobna (exporta) za śp. o. Janusza Dziedzica OFM została odprawiona w piątek 30 października 2020 roku w kościele klasztornym w Górkach Wielkich. Msza św. pogrzebowa została odprawiona w kościele pw. MB Nieustającej Pomocy w Paczkowie w sobotę 31 października 2020 roku.



Pierwsza od lewej, z siwymi włosami, to s. Cecylia Jaworska. Trzecia osoba po lewej stronie w czarnej bluzce – s. Teresa Bralińska. Nad nią wyżej, w białej bluzce – s. Maria Hartmann. Brat Zygmunt Gorol to trzecia osoba od prawej strony (w kamizelce z zegarkiem na rękę).

We wspólnocie przy parafii Świętej Trójcy w Bytomiu w ubiegłym roku pożegnaliśmy cztery osoby:

Siostra Maria Hartmann

Ponad 33 lata we wspólnocie. Przez dwie kadencje w latach 90. XX wieku pełniła funkcję przełożonej, z której

sumiennie się wywiązywała. Organizowała pielgrzymki do Panewnik, Częstochowy, a także spotkania opłatkowe i wielkanocne dla wszystkich wspólnot bytomskich, prowadziła owocną działalność misyjną. Zabiegała o sprowadzenie relikwii św. Franciszka do kościoła Świętej Trójcy, co nastąpiło 8 maja 1997

roku. Co miesiąc zamawiała Msze św. w intencji żyjących i zmarłych członków FZŚ, a także rozpoczęła współpracę z o. Sykstusem, misjonarzem z Boliwii, która jest kontynuowana do dzisiaj. W ostatnim czasie, kiedy siostra nie mogła być fizycznie obecna na naszych spotkaniach, łączyła się z nami duchowo i zawsze wspierała nas swoją modlitwą. Wielką troską otaczała też nasze zaadoptowane przez wspólnotę dziecko na misjach, a także włączyła się czynnie w propagowanie cudownego medalika przez naszą wspólnotę. W czasie pandemii bardzo ubolewała, że nie mogła na żywo uczestniczyć w Eucharystii, bo ta była dla niej źródłem życia i najważniejszym punktem dnia. Wspólnie z mężem pracowała przy przygotowaniu ołtarzy na uroczystość Bożego Ciała. Kiedy pełniła funkcję przełożonej z wielkim zaangażowaniem troszczyła się o wygląd parafialnego kościoła. Otaczała wielką troską Kościół, kapłanów, a szczególnie modliła się o nowe powołania do kapłaństwa i zakonu. Siostra Maria zmarła 14 kwietnia 2020 roku, mając 81 lat.

ODESZLI DO DOMU OJCA Z FZŚ PRZY PARAFIACH:

św. Krzysztofa w Tychach

- s. Irena Matusz, lat 78, we FZŚ 9 lat

Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Katowicach

- br. Henryk Bierła, lat 73, we FZŚ 18 lat
- br. Juliusz Musioł, lat 65, we FZŚ 15 lat

Świętego Krzyża w Siemianowicach Śl.

- s. Maria Wańczura, lat 69, we FZŚ 31 lat

Trójcy Przenajświętszej w Katowicach- Kostuchnie

- s. Bronisława Maj, lat 82, we FZŚ 19 lat

MB Fatimskiej w Turzy Śl.

- s. Róża Bisgwa, lat 75, we FZŚ 28 lat
- s. Hildegarda Wójcicka, lat 78,
we FZŚ 24 lata

Świętej Trójcy w Bytomiu

- s. Maria Hartmann, lat 81 we FZŚ 33 lata
- s. Teresa Bralińska, lat 81, we FZŚ 43 lata
- s. Cecylia Jaworska, lat 98, we FZŚ 31 lat
- br. Zygmunt Gorol, lat 86, we FZŚ 45 lat

św. Floriana w Chorzowie

- s. Irena Grzesik, lat 82, we FZŚ 34 lata

św. Barbary w Chorzowie

- br. Józef Bątopek, lat 85, we FZŚ 35 lat

NSPJ w Jastrzębiu-Zdroju

- s. Stanisława Tomczyk, lat 94, we FZŚ 37 lat

MB Różańcowej w Moszczenicy

- br. Engelbert Spandel, lat 83, we FZŚ 16 lat

św. Urbana w Woli

- s. Gertruda Granatyr, lat 101,
we FZŚ 40 lat
- s. Monika Stawowy, lat 89, we FZŚ 40 lat

Wniebowzięcia NMP w Biertułtowach

- br. Władysław Łakomic, lat 68,
we FZŚ 28 lat

Podwyższenia Krzyża Świętego w Przegędzy

- s. Maria Fojcik, lat 79, we FZŚ 28 lat

*Wieczny odpoczynek
racz im dać Panie...*

Brat Zygmunt Gorol

We FZŚ był 45 lat. Bardzo owocnie angażował się w życie religijne i modlitewne wspólnoty. Od wczesnego dzieciństwa był niewidomy, a mimo swojej niepełnosprawności bardzo angażował się w życie i działalność wspólnoty. Podejmował wiele dodatkowych modlitw i odmawiał Różance za wszystkich członków wspólnoty, szczególnie za chorych i zmarłych. Ofiarowywał też swoje cierpienia za kapłanów. Kochał modlitwę, a nade wszystko cenił sobie Eucharystię. Codziennie uczestniczył w niej w parafii, nigdy jej nie opuszczał. Był dla nas wzorem w gorliwości modlitewnej i pobożności, która była autentyczna, wpływała z jego prawdziwej miłości do Boga. Brat Zygmunt zmarł 17 września 2020 roku w wieku 86 lat.

Siostra Teresa Bralińska

Zmarła 16 grudnia 2020 roku w wieku 81 lat. Do wspólnoty FZŚ należała 43 lata. W latach 1980–1990 pełniła wzorowo funkcję przełożonej zakonu. W okresie jej kadencji został zakupiony i poświęcony sztandar, który w 2000 roku został przerobiony na chorągiew i do dzisiaj uświetnia uroczystości kościelne i franciszkańskie. Osobiście wielokrotnie sama przygotowywała i przewodniczyła adoracjom Najświętszego Sakramentu w różne dni roku liturgicznego. Intensywnie angażowała się w przygotowanie ołtarzy na Boże Ciało, troszczyła się o wygląd i wystrój kościoła parafialnego. Jako przełożona organizowała pielgrzymki do sanktuariów maryjnych. Systematycznie pogłębiała swoją wiedzę teologiczną, uczestnicząc w kursach i szkoleniach dla FZŚ w Poznaniu, Panewnikach czy Kamiennej Górze. Zainicjowała akcję pomocy modlitewnej i materialnej dla misji, które są kontynuowane do dzisiaj. Ostatnimi czasy z powodu choroby męża i swojej nie mogła już uczestniczyć w naszych spotkaniach wspólnotowych. Do FZŚ należała wspólnie z mężem Józefem. Ich córka obrała życie zakonne.

Siostra Cecylia Jaworska

Zmarła 18 grudnia 2020 roku, przeżywszy 98 lat życia. W 1989 roku złożyła profesję wieczystą. Do wspólnoty zakonnej należała 31 lat. Była osobą sumienną, skromną, pełną pokory, rozmodloną, uśmiechniętą. Mimo wieku i słabości regularnie uczestniczyła w naszych spotkaniach i Mszach św. Szczególnie umiłowała Różaniec, który codziennie odmawiała. Przez ostatnie lata bardzo chorowała. Wspólnota wspierała ją modlitwą w jej cierpieniach. Była człowiekiem wielkiej wiary i modlitwy.

s. Grażyna

Siostra Róża Bisgwa

ze wspólnoty przy parafii MB Fatimskiej w Turzy Śląskiej
Zmarła 9 lipca 2020 roku. Była współzałożycielką miejscowej wspólnoty. Profesję wieczystą złożyła 24 października 1992 roku. Pełniła funkcję pierwszego skarbnika, a w późniejszych latach była przełożoną i zastępcą przełożonej turzańskiej grupy. Parafianie zapamiętali ją jako osobę obecną każdego dnia na porannej modlitwie różańcowej, poprzedzającą Mszę św. (chyba że intencja wymagała obecności o innej porze). Do końca życia brała czynny udział w życiu wspólnoty; włączała się do prowadzenia modlitwy różańcowej w październiku czy w czasie franciszkańskich adoracji przed Najświętszym Sakramentem czy Bożym grobie. Współprowadziła śpiew w czasie wymienionych nabożeństw. Była bardzo życzliwą, spokojną, pogodną osobą, potrafiącą w czasie dyskusji stonować emocje.

br. Marian Franc, przełożony



UROCZYSTOŚĆ POŚWIĘCENIA
SZTANDARU WSPÓLNOTY FZŚ
PRZY PARAFII
ŚW. KAROLA BOROMEUSZA
W KOSZARAWIE
8 LISTOPADA 2020 R.

UCZESTNICY REKOLEKCJI
W KOKOSZYCACH
5-8 PAŹDZIERNIKA 2020 R.

(s. 27)



ADORACJA BOŻEJ DZIECINY W BAZYLICE PANEWNICKIEJ,
28 GRUDNIA 2020 R. (s. 28)



ŚWIĘTOWANIE 100-LECIA
WSPÓLNOTY FZŚ PRZY PARAFII
ŚW. ANDRZEJA APOSTOŁA W OŁKUSZU,
11 PAŹDZIERNIKA 2020 R. (ss. 22–23)



ŚWIĘTOWANIE 100-LECIA WSPÓLNOTY FZŚ PRZY PARAFII ŚW. JACKA W BYTOMIU,
11 PAŹDZIERNIKA 2020 R. (ss. 24–25)

